

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 10ης Φεβρουαρίου 2004 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-215/01, T-220/01 και T-221/01,

Calberson GE, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο
T. Gallois,

ενάγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον G. Berg-
scheid, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

εναγομένη,

που έχουν ως αντικείμενο

— όσον αφορά την υπόθεση T-215/01, το αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στην ενάγουσα, προς αποκατάσταση της ζημίας που αυτή ισχυρίζεται ότι έχει υποστεί, τα ποσά των 14 290,61 ευρώ και 57 859,56 δολαρίων Ηνωμένων Πολιτειών (USD), μαζί με τους νόμμους τόκους,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

- όσον αφορά την υπόθεση Τ-220/01, το αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στην ενάγουσα, προς αποκατάσταση της ζημίας που αυτή ισχυρίζεται ότι έχει υποστεί, το ποσό των 106 901,96 γερμανικών μάρκων (DEM), μαζί με τους νόμιμους τόκους,

- όσον αφορά την υπόθεση Τ-221/01, το αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στην ενάγουσα, προς αποκατάσταση της ζημίας που αυτή ισχυρίζεται ότι έχει υποστεί, τα ποσά των 23 115, 49 ευρώ και των 25 761,11 USD, μαζί με τους νόμιμους τόκους,

που και οι τρεις έχουν ασκηθεί, κυρίως, βάσει του άρθρου 238 ΕΚ και του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΚ) 111/1999 της Επιτροπής, της 18ης Ιανουαρίου 1999, για τη θέσπιση γενικών λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 2802/98 του Συμβουλίου, σχετικά με την εφαρμογή ενός προγράμματος εφοδιασμού της Ρωσικής Ομοσπονδίας σε γεωργικά προϊόντα και, επικουρικώς, βάσει του άρθρου 235 ΕΚ και του άρθρου 288 ΕΚ, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους N.J. Forwood, πρόεδρο, J. Pirrung και A.W.H. Meij, δικαστές,
γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 8ης Ιουλίου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομοθετικό πλαίσιο

Οι ασκούμεες επιρροή όσον αφορά τις υποθέσεις T-215/01, T-220/01 και T-221/01 διατάξεις

- 1 Ο κανονισμός (ΕΚ) 2802/98 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με την εφαρμογή ενός προγράμματος εφοδιασμού της Ρωσικής Ομοσπονδίας σε γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 349, σ.12), προβλέπει τη θέση στη διάθεση της Ρωσικής Ομοσπονδίας γεωργικών προϊόντων.
- 2 Σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2802/98, οι δαπάνες εφοδιασμού, συμπεριλαμβανομένης και της μεταφοράς μέχρι τους λιμένες και τους συνοριακούς σταθμούς, εκτός της εκφόρτωσης, καθορίζονται με διαδικασία διαγωνισμού ή, για λόγους που συνδέονται με την επείγουσα φύση της επιχείρησής ή με δυσχέρειες ως προς τη μεταφορά, με διαδικασία κλειστού διαγωνισμού.
- 3 Σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 2802/98, η Επιτροπή αναλαμβάνει την εκτέλεση των ενεργειών υπό τους όρους που προβλέπονται στον κανονισμό αυτόν.

- 4 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 111/1999 της Επιτροπής, της 18ης Ιανουαρίου 1999, για τη θέσπιση των γενικών λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού 2802/98 (ΕΕ L 14, σ. 3) προβλέπει:

«Με διαγωνισμό γίνεται ο καθορισμός των εξόδων της προμήθειας, μέχρι τους θαλάσσιους λιμένες και τα σημεία συνοριακής διέλευσης όπου γίνεται η παραλαβή από τον δικαιούχο, και τα οποία καθορίζονται στην προκήρυξη του διαγωνισμού, προϊόντων [...] που αποσύρονται από τις αποθήκες της παρέμβασης [...].

α) Τα έξοδα είναι δυνατόν να αφορούν την προμήθεια των προϊόντων στη θύρα της αποθήκης του οργανισμού παρέμβασης, στην αποβάθρα φόρτωσης ή επί του μεταφορικού μέσου, μέχρι το σημείο παραλαβής στο καθορισμένο στάδιο παράδοσης [...].»

- 5 Σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο 5, του κανονισμού 111/1999, η προσφορά πρέπει, μεταξύ άλλων, να αναφέρει λεπτομερή ανάλυση της προσφοράς, με βάση τις κατηγορίες που αναφέρονται στο παράρτημα II του κανονισμού αυτού. Μεταξύ των μνημονευομένων στο παράρτημα II κατηγοριών, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 1125/1999 της Επιτροπής, της 28ης Μαΐου 1999, για τροποποίηση του κανονισμού 111/1999 (ΕΕ L 135, σ. 41), περιλαμβάνεται κατηγορία με τίτλο «Έξοδα χειρισμού και φόρτωσης».
- 6 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 111/1999, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1125/1999, έχει ως εξής:

«Η παραλαβή του εμπορεύματος μπορεί να πραγματοποιηθεί μόλις ο οργανισμός παρέμβασης λάβει την απόδειξη ότι έχει συσταθεί η εγγύηση [...].»

- 7 Το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 111/1999 έχει ως εξής:

«Σε περίπτωση δυσχερειών που ανακύπτουν κατά την εκτέλεση της προμήθειας, μετά την παραλαβή των προϊόντων από τους αναδόχους, και εκτός περιπτώσεως επείγοντος, μόνη η Επιτροπή έχει την εξουσία να δώσει οδηγίες για τη διευκόλυνση της συνέχισης της προμήθειας.»

- 8 Το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 111/1999 προβλέπει ότι η Επιτροπή μπορεί, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου οργανισμού παρέμβασης, να εγκρίνει ένα περιθώριο ανοχής για τις απώλειες που δεν είναι δυνατό να εντοπισθούν, για να ληφθούν υπόψη ειδικές δυσκολίες.

- 9 Το άρθρο 9, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 111/1999 προβλέπει ότι, στην περίπτωση που το εμπόρευμα που παραδίδεται από τον οργανισμό παρέμβασης δεν είναι σύμφωνο με τις ελάχιστες προδιαγραφές που έχουν καθορισθεί για την αγορά από την παρέμβαση, ο οργανισμός παρέμβασης παραδίδει αμέσως εμπόρευμα που πληροί τις προδιαγραφές που έχουν καθορισθεί για την προμήθεια. Το άρθρο 9, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού ορίζει:

«Τα συμπληρωματικά έξοδα στα οποία υποβάλλονται οι ανάδοχοι (συμπληρωματικά έξοδα μεταφοράς, επισταλίες κ.λπ.) βαρύνουν τον οργανισμό παρέμβασης.»

- 10 Σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 111/1999, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1125/1999, η αίτηση πληρωμής για την προμήθεια υποβάλλεται στον οργανισμό παρεμβάσεως.

- 11 Το άρθρο 16 του κανονισμού 111/1999 ορίζει:

«Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι αρμόδιο για την εκδίκαση κάθε διαφοράς που απορρέει από την εκτέλεση, τη μη εκτέλεση ή την ερμηνεία των όρων εκτέλεσης των προμηθειών που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.»

Οι λοιπές ασκούμεες επιρροή όσον αφορά τις υποθέσεις T-215/01 και T-221/01 διατάξεις

- 12 Το άρθρο 1 του κανονισμού 1815/1999 της Επιτροπής, της 18ης Αυγούστου 1999, σχετικά με την προμήθεια αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη στη Ρωσία (ΕΕ L 220, σ. 13), προβλέπει:

«Προκηρύσσεται διαγωνισμός για τον καθορισμό των εξόδων μεταφοράς από τα αποθέματα παρέμβασης [...] αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη προς παράδοση [στη Ρωσία] [...] που αναφέρεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού [...] 111/1999.»

- 13 Το άρθρο 2 του κανονισμού 1815/1999 ορίζει:

«Η προμήθεια περιλαμβάνει:

- α) την παραλαβή του εμπορεύματος από τις αποθήκες των [σχετικών] οργανισμών παρέμβασης, στην αποβάθρα φόρτωσης, και

β) τη μεταφορά με τα ενδεδειγμένα μέσα μέχρι τους τόπους προορισμού και το αργότερο στις ημερομηνίες που καθορίζονται [...]

- 14 Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) 1643/89 της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 1989, περί καθορισμού των κατ' αποκοπή ποσών που χρησιμοποιούνται στη χρηματοδότηση των υλικών εργασιών που προκύπτουν από τη δημόσια αποθεματοποίηση των γεωργικών προϊόντων (ΕΕ L 162, σ. 12), ορίζει:

«Κατάλογος των υλικών ενεργειών που καλύπτονται από τα κατ' αποκοπή ποσά που αναφέρονται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1883/78 [του Συμβουλίου, της 2ας Αυγούστου 1978, περί των γενικών κανόνων χρηματοδότησεως των παρεμβάσεων από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/022, σ. 91)]

[...]

Τομέας των γαλακτοκομικών προϊόντων: αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη

[...]

III. Έξοδος από την αποθεματοποίηση

[...]

- γ) Διατίμηση του LEP [αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη] μέχρι την αποθήκη και φόρτωση, εξαιρέσει της διευθέτησης του φορτίου, σε μεταφορικό μέσο εάν πρόκειται για φορτηγό [...]

Οι λοιπές ασκούσες επιρροή όσον αφορά την υπόθεση T-220/01 διατάξεις

- 15 Το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1799/1999 της Επιτροπής, της 16ης Αυγούστου 1999, σχετικά με την προμήθεια βοείου κρέατος στη Ρωσία (ΕΕ L 217, σ. 20), προβλέπει:

«Προκηρύσσεται διαγωνισμός για τον καθορισμό των εξόδων μεταφοράς, από τα αποθέματα παρέμβασης, [...] βοείου κρέατος [...] προς παράδοση [στη Ρωσία] στο πλαίσιο προμήθειας που αναφέρεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού [...] 111/1999.»

- 16 Το άρθρο 2 του κανονισμού 1799/1999 προβλέπει:

«Η προμήθεια περιλαμβάνει:

- α) την παραλαβή του εμπορεύματος από τις αποθήκες των [σχετικών] οργανισμών παρέμβασης στην αποβάθρα φόρτωσης, και
- β) τη μεταφορά με τα ενδεδειγμένα μέσα μέχρι τους τόπους προορισμού και το αργότερο στις ημερομηνίες που καθορίζονται [...]

Ιστορικό των διαφορών*Όσον αφορά την υπόθεση T-215/01*

- 17 Στο πλαίσιο του διαγωνισμού που είχε προκηρυχθεί με τον κανονισμό 1815/1999, η προσφεύγουσα υπέβαλε στον βρετανικό οργανισμό παρέμβασης, τον Intervention Board Executive Agency (στο εξής: IBEA), προσφορά για τον καθορισμό των εξόδων για την παροχή της υπηρεσίας μεταφοράς 3 000 τόνων αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη, που αποτελούσε την παρτίδα αριθ. 4, όπως περιγράφεται στα παραρτήματα I και II του κανονισμού 1815/1999, από τον χώρο εναποθηκείσεως της εταιρίας Alpine Cold Storage (στο εξής: Alpine) μέχρι τη Ρωσία. Σύμφωνα με την προσφορά αυτή, η μεταφορά της εν λόγω παρτίδας περιελάμβανε τη διακίνηση μέσω φορτηγού από την αποθήκη της Alpine μέχρι χώρο εναποθηκείσεως κείμενο στο λιμάνι του Grimsby (Ηνωμένο Βασίλειο), στη συνέχεια τη φόρτωση της παρτίδας αυτής στο πλοίο Freedom III προκειμένου να μεταφερθεί αυτό διά θαλάσσης μέχρι τη Ρωσία. Με την προσφορά της, η ενάγουσα έλαβε υπόψη το γεγονός ότι, σε εκτίμηση, της 25ης Αυγούστου 1999, του σχετικού κόστους, η Alpine είχε δηλώσει ότι μπορούσε να προβαίνει σε δέκα φορτώσεις σε φορτηγό ημερησίως. Η υποβληθείσα από την ενάγουσα προσφορά ανερχόταν σε 79,60 ευρώ ανά μεικτό τόνο του προς μεταφορά εμπορεύματος. Η προσφορά αυτή δεν κάλυπτε τις δαπάνες χειρισμού και φορτώσεως, ζήτημα που η ενάγουσα θεωρούσε ότι δεν ετίθετο εν προκειμένω.
- 18 Με απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 1999, η Επιτροπή ανέθεσε, μεταξύ άλλων, στην ενάγουσα την προμήθεια της παρτίδας αριθ. 4.
- 19 Στις 8 Οκτωβρίου 1999, η ενάγουσα δήλωσε στην Alpine ότι η φόρτωση του εμπορεύματος στα φορτηγά επρόκειτο να αρχίσει στις 13 Οκτωβρίου 1999.
- 20 Λόγω διαφωνίας μεταξύ της ενάγουσας και της Alpine σχετικά, αφενός, με τα πρόσθετα ποσά που είχε ζητήσει η Alpine για τη φόρτωση και τη διευθέτηση του φορτίου και, αφετέρου, με τη σύσταση εγγυήσεως, όπως είχε απαιτήσει η Alpine για τη διασφάλιση της επιστροφής των σχετικών πλατφορμών επί των οποίων είχε τοποθετηθεί το εμπόρευμα, η φόρτωση άρχισε μόλις στις 13 Οκτωβρίου 1999.

- 21 Όταν ενημερώθηκαν σχετικά με τις δυσχέρειες αυτές, οι υπηρεσίες της Επιτροπής δήλωσαν, με τηλεομοιοτυπία της 14ης Οκτωβρίου 1999 προς τον ΙΒΕΑ (στο εξής: η τηλεομοιοτυπία της 14ης Οκτωβρίου 1999), ότι η επιβολή συμπληρωματικών εξόδων και η απαίτηση χρηματοοικονομικών εγγυήσεων σχετικά με τις πλατφόρμες ήταν αδικαιολόγητες και άκαιρες. Εξάλλου, οι υπηρεσίες της Επιτροπής ανέφεραν, στην ίδια τηλεομοιοτυπία, ότι οι αποθήκες αποθεματοποιήσεως ενεργούσαν επ' ονόματι και για λογαριασμό της Κοινότητας και ζήτησαν από τον ΙΒΕΑ να παρέμβει στην Alpine προκειμένου να συμμορφωθεί αυτή προς τους κανόνες που ίσχυαν για τις αποθήκες των οργανισμών παρεμβάσεως κατά τις πράξεις εξόδου από την αποθεματοποίηση. Εξάλλου, παρακλήθηκε ο ΙΒΕΑ να λάβει τα αναγκαία μέτρα ώστε η φόρτωση να μπορεί να αρχίσει χωρίς άλλη καθυστέρηση.
- 22 Με έγγραφο της 19ης Οκτωβρίου 1999 προς την Alpine, αντίγραφο του οποίου απεστάλη στον ΙΒΕΑ και την Επιτροπή, η ενάγουσα αμφισβήτησε τον τρόπο καθορισμού της σχετικής τιμής που είχε κάνει η Alpine σχετικά με τις εργασίες φορτώσεως στα φορτηγά για τον λόγο ότι, δυνάμει του κανονισμού 1643/89, την επιβάρυνση για τις πράξεις αυτές έφερε η αποθήκη αποθεματοποιήσεως του οργανισμού παρεμβάσεως. Η ενάγουσα επισήμανε επίσης την επικείμενη άφιξη του πλοίου Freedom III επί του οποίου επρόκειτο να φορτωθεί το εμπόρευμα καθώς και την επιβολή επισταλιών σε περίπτωση αδικαιολόγητης ακινητοποίησης του πλοίου αυτού.
- 23 Η φόρτωση επί των φορτηγών άρχισε στις 22 Οκτωβρίου 1999. Ο ρυθμός φορτώσεως ήταν βραδύτερος εκείνου που είχε αρχικά δηλώσει η Alpine στην εκτίμησή της 25ης Αυγούστου 1999.
- 24 Στις 2 Νοεμβρίου 1999 ο πλοίαρχος του πλοίου Freedom III απέστειλε στον εκπρόσωπο της ενάγουσας έγγραφο με το οποίο διατύπωνε επιφυλάξεις σχετικά, αφενός, με το γεγονός ότι είχε διαπιστώσει ότι επί των 3 000 τόνων αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη που υπολόγιζε είχαν φορτωθεί μόνο 798 τόνοι, ενώ αφετέρου, υπενθύμισε ότι, σύμφωνα με τη σχετική σύμβαση ναυλώσεως που είχε συναφθεί μεταξύ της ενάγουσας και του εφοπλιστή, η

προβλεπόμενη για τη φόρτωση περίοδος έληγε την 3η Νοεμβρίου 1999 και ότι, ύστερα από την ημερομηνία εκείνη, επρόκειτο να επιβληθούν επισταλίες. Η ενάγουσα απέστειλε αντίγραφο του εγγράφου αυτού στον IBEA και στην Επιτροπή με ημερομηνία 2 Νοεμβρίου 1999.

- 25 Μόλις στις 18 Νοεμβρίου 1999 φορτώθηκε στο πλοίο το σύνολο του προς μεταφορά εμπορεύματος. Κατά συνέπεια, η ενάγουσα υποχρεώθηκε να πληρώσει επισταλίες ύψους 23 972,89 δολαρίων Ηνωμένων Πολιτειών (USD) λόγω υπερβάσεως, στον λιμένα αναχωρήσεως, της συνολικής πιστώσεως ημερών ακινητοποιήσεως του πλοίου για τις εργασίες φορτώσεως και εκφορτώσεως του εμπορεύματος.
- 26 Το πλοίο έφτασε στον προορισμό του και ήταν έτοιμο για την εκφόρτωση του εμπορεύματος στις 25 Νοεμβρίου 1999. Η εκφόρτωση του εμπορεύματος δεν άρχισε παρά στις 11 Δεκεμβρίου 1999 και περατώθηκε στις 17 Δεκεμβρίου 1999. Λόγω υπερβάσεως της πιστώσεως ημερών ακινητοποιήσεως του σκάφους, η ενάγουσα υποχρεώθηκε να καταβάλει επισταλίες ύψους 54 347,25 USD.
- 27 Στις 4 Ιανουαρίου 2000 η ενάγουσα απέστειλε στον IBEA το τιμολόγιο BRU 135 039 σχετικά με τη μεταφορά της παρτίδας αριθ.4. Στο τιμολόγιο αυτό αναγραφόταν συνολικό ποσό 318 987,24 ευρώ, εκ των οποίων 243 115,51 ευρώ για έξοδα μεταφοράς και 75 871,73 ευρώ για επισταλίες.
- 28 Το ποσό των 75 871,73 ευρώ σχετικά με τις επισταλίες προέκυπτε από την μετατροπή του ποσού που είχε καταβληθεί για τις επισταλίες στους λιμένες αναχωρήσεως και αφίξεως —δηλαδή 77 420,14 USD— κατ' εφαρμογήν συντελεστή μετατροπής USD/ευρώ 0,98.
- 29 Κατόπιν παρεμβάσεως της Επιτροπής, ο IBEA προέβη στην καταβολή ποσού 19 904,51 USD, ως κατ' αποκοπήν και οριστικό διακανονισμό των επισταλιών στις οποίες είχε υποβληθεί η ενάγουσα αναφορικά με το πλοίο Freedom III. Η ενάγουσα αμφισβήτησε αυτή τη μερική καταβολή.

- 30 Στις 28 Ιουλίου 2000 η ενάγουσα όχλησε τον ΙΒΕΑ ζητώντας την καταβολή του υπολοίπου του ποσού των επισταλιών, βάσει του τιμολογίου BRU 135 039, ποσό που εκτιμούσε σε 57 516 USD, καθώς και βάσει του τιμολογίου BRU 138 552 για ποσό 7 096,37 ευρώ και βάσει του τιμολογίου BRU 138 553 για ποσό 343,93 USD, ποσά που και τα δύο αφορούσαν έξοδα που είχαν γίνει λόγω καθυστερήσεως πληρωμής τιμολογίων που είχαν αποσταλεί στον ΙΒΕΑ. Η όχληση αυτή υπήρξε άνευ αποτελέσματος.
- 31 Με έγγραφο της 16ης Μαΐου 2001, η ενάγουσα όχλησε την Επιτροπή ζητώντας της να μεσολαβήσει ώστε ο ΙΒΕΑ να προβεί στην πληρωμή των οφειομένων ποσών. Σύμφωνα με την όχληση αυτή, ο ΙΒΕΑ εξακολούθωσε να οφείλει 7 194,24 ευρώ για έξοδα μεταφοράς, 57 515,63 USD για επισταλίες καθώς και 7 096,37 ευρώ και 343,93 USD για έξοδα που είχαν προκληθεί από καθυστερήσεις στις πληρωμές, δηλαδή συνολικό ποσό 14 290,61 ευρώ και 57 859,56 USD. Και η όχληση αυτή υπήρξε άνευ αποτελέσματος.

Όσον αφορά την υπόθεση Τ-220/01

- 32 Στο πλαίσιο του προκηρυχθέντος με τον κανονισμό 1799/1999 διαγωνισμού, η ενάγουσα υπέβαλε στον γερμανικό οργανισμό παρεμβάσεως, τον Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (στο εξής: BLE), δύο προσφορές για τον καθορισμό των εξόδων παροχής της υπηρεσίας μεταφοράς βοείου κρέατος. Οι προσφορές αυτές αφορούσαν την ανάληψη υποχρεώσεως για τη μεταφορά των παρτίδων αριθ. 5 και αριθ. 7, όπως περιγράφονται στα παραρτήματα Ι και ΙΙ του κανονισμού 1799/1999, από διάφορες αποθήκες αποθεματοποίησης των εμπορευμάτων αυτών μέχρι τον συνοριακό σταθμό του Krasnoïe στη Ρωσία.
- 33 Από τις προσφορές αυτές, αποκλείονταν τα έξοδα χειρισμού και φορτώσεως που, σύμφωνα με την ανάλυση καθεμιάς από τις προσφορές αυτές, ανέρχονταν σε 21,80 ευρώ ανά μεικτό τόνο.

- 34 Με απόφαση της 23ης Σεπτεμβρίου 1999, η Επιτροπή ανέθεσε, μεταξύ άλλων, στην προσφεύγουσα την προμήθεια των παρτίδων αριθ. 5 και αριθ. 7. Ένα μέρος καθεμιάς από τις παρτίδες αυτές ήταν εναποθέσει στις αποθήκες της εταιρίας Nordfrost Kühl u. Lagerhaus (στο εξής: Nordfrost).
- 35 Η Nordfrost προέβη στις εργασίες χειρισμού και φορτώσεως του μέρους των παρτίδων αριθ. 5 και αριθ. 7 που είχε εναποτεθεί στις αποθήκες της. Για αυτές τις υπηρεσίες, η Nordfrost απέστειλε τα σχετικά τιμολόγια στον BLE, ο οποίος τα χρέωσε, με τη σειρά του, στην ενάγουσα. Τέλος, η ενάγουσα επανακαταχώρισε τη δαπάνη αυτή στα συνολικά τιμολόγια της μεταφοράς που απέστειλε στον BLE, για ποσό 21,80 ευρώ ανά τόνο, σύμφωνα με τις σχετικές με τα έξοδα χειρισμού και φορτώσεως προσφορές της αναφορικά με τις παρτίδες αριθ. 5 και αριθ. 7 (βλ. ανωτέρω σκέψη 33).
- 36 Κατά τη φόρτωση των εμπορευμάτων, η Nordfrost αξίωσε από την ενάγουσα την πληρωμή ποσών αντιστοιχούντων στα συμπληρωματικά έξοδα σχετικά με αυτές στις εργασίες φορτώσεως.
- 37 Πληροφορηθείσες την αξίωση αυτή με τηλεομοιοτυπία της ενάγουσας της 10ης Νοεμβρίου 1999, οι υπηρεσίες της Επιτροπής της δήλωσαν, με τηλεομοιοτυπία της 15ης Νοεμβρίου 1999, ότι θεωρούσαν ότι όλα τα έξοδα φορτώσεως είχαν ήδη συμπεριληφθεί στα ποσά που ο BLE είχε χρεώσει στην ενάγουσα για τη φόρτωση των εμπορευμάτων. Με την τηλεομοιοτυπία αυτή, οι υπηρεσίες της Επιτροπής συνέστησαν επίσης στην ενάγουσα να αποστείλει απευθείας στον BLE τα τιμολόγια της Nordfrost για τις εργασίες φορτώσεως.
- 38 Επειδή η Nordfrost αρνήθηκε να προβεί στη φόρτωση των εμπορευμάτων που είχε στην κατοχή της έως ότου της καταβληθούν τα ποσά που αντιστοιχούσαν στα συμπληρωματικά έξοδα, η ενάγουσα κατέβαλε τα απαιτούμενα ποσά. Στη συνέχεια, με τα τιμολόγια BRU 135 963 για ποσό 82 991,96 γερμανικών μάρκων (DEM) και BRU 135 964 για ποσό 16 050 DEM, χρέωσε τα έξοδα αυτά στον BLE.

- 39 Εξάλλου, επιβλήθηκαν στην ενάγουσα πρόστιμα ύψους 6 960 DEM από την πολωνική αστυνομία για τον λόγο ότι φορτηγά που μετέφεραν το βόειο κρέας των παρτίδων αριθ. 5 και αριθ. 7 διαπιστώθηκε ότι παρουσίαζαν υπερφόρτωση στον άξονά τους. Η ενάγουσα με το τιμολόγιό της BRU 135 099 επαναχρέωσε το ποσό αυτό στον BLE.
- 40 Με συστημένη επιστολή της 13ης Ιουλίου 2000, η ενάγουσα όχλησε τον BLE ζητώντας του να της εξοφλήσει τα τιμολόγια BRU 135 963 για ποσό 82 991,96 DEM, όσον αφορά συμπληρωματικά έξοδα φορτώσεως, BRU 135 098 για ποσό 900 DEM και BRU 135 099 για ποσό 6 960 DEM, σχετικά με καταβληθέντα στις πολωνικές αρχές πρόστιμα. Η όχληση αυτή δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα.
- 41 Με συστημένη επιστολή της 1ης Αυγούστου 2001, η ενάγουσα όχλησε την Επιτροπή ζητώντας της να παρέμβει και να της εξοφλήσει τα σχετικά με την προμήθεια των παρτίδων αριθ. 5 και αριθ. 7 τιμολόγια που εξακολουθούσαν να παραμένουν ανεξοφλητά για συνολικό ποσό 106 901,96 DEM. Ούτε η όχληση αυτή έφερε κάποιο αποτέλεσμα.

Όσον αφορά την υπόθεση T-221/01

- 42 Στο πλαίσιο του προκηρυχθέντος με τον κανονισμό 1815/1999 νέου διαγωνισμού, η ενάγουσα υπέβαλε στον ιρλανδικό οργανισμό παρεμβάσεως, τον Department of Agriculture, Food and Rural Development (στο εξής: DAF), προσφορά για τον καθορισμό των εξόδων της υπηρεσίας μεταφοράς αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη. Η προσφορά αυτή αφορούσε την ανάληψη της υποχρέωσης για τη μεταφορά της παρτίδας αριθ. 5, όπως περιγραφόταν στα παραρτήματα I και II του κανονισμού 1815/1999, από τις αποθήκες του DAF μέχρι τον λιμένα της Αγίας Πετρούπολης (Ρωσία). Για τη διασφάλιση της μεταφοράς του αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη μέχρι τη Ρωσία, η ενάγουσα συνήψε με έναν εφοπλιστή σύμβαση για τη ναύλωση του πλοίου Okari MV.

- 43 Με απόφαση της 23ης Σεπτεμβρίου 1999, η Επιτροπή ανέθεσε, μεταξύ άλλων, στην ενάγουσα την προμήθεια της παρτίδας αριθ. 5.
- 44 Στις 5 Οκτωβρίου 1999 η ενάγουσα ενημέρωσε τον DAF ότι η πρώτη αποστολή των 3 500 τόνων εμπορεύματος προβλεπόταν να γίνει ύστερα από τις 15 Οκτωβρίου 1999, ημερομηνία αφίξεως του πλοίου Okari MV στον λιμένα του Greenore (Ιρλανδία).
- 45 Στις 14 Οκτωβρίου 1999, επειδή διαπίστωσε ότι ο DAF δεν είχε ακόμα καταρτίσει τα πιστοποιητικά που θα της επέτρεπαν να παραλάβει το εμπόρευμα από τις αποθήκες παρεμβάσεως, ενημέρωσε σχετικά την Επιτροπή και εξέφρασε επιφυλάξεις ως προς τις τυχόν σχετικές με την ακινητοποίηση του πλοίου Okari MV επισταλίες.
- 46 Στις 21 Οκτωβρίου 1999, ο DAF απέστειλε στην ενάγουσα πιστοποιητικά που της επέτρεπαν να αποσύρει από την αποθεματοποίηση περίπου 2 500 τόνους εμπορεύματος και την ενημέρωσε ότι οι 1 000 τόνοι εμπορεύματος που έλειπαν επρόκειτο να παραληφθούν από την αποθήκη αποθεματοποιήσεως του Mallow, που δεν αναφερόταν στον κανονισμό 1815/1999 και που απείχε 300 χιλιόμετρα περίπου από τον λιμένα του Greenore. Την ίδια ημέρα, η ενάγουσα γνωστοποίησε τις επιφυλάξεις της στην Επιτροπή και στον DAF.
- 47 Στις 28 Οκτωβρίου 1999 τέθηκαν στη διάθεση της ενάγουσας οι 3 500 τόνοι εμπορεύματος. Την ίδια ημέρα παρασχέθηκε στο πλοίο Okari MV αποβάθρα για τη φόρτωση των εμπορευμάτων.
- 48 Λόγω της καθυστερημένης φορτώσεως στο σκάφος, η ενάγουσα υποχρεώθηκε να καταβάλει επισταλίες. Το συνολικό ποσό των επισταλιών ανήλθε στα 102 219,44 USD. Από το σύνολο αυτό, τα 55 788,89 USD θεωρήθηκε ότι έπρεπε να καταλογιστούν στις ρωσικές αρχές και, ως εκ τούτου, το ποσό αυτό

αναλήφθηκε από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ). Ένα πρόσθετο ποσό ύψους 20 669,44 USD αναλήφθηκε από τον DAF. Τα κατ' αυτόν τον τρόπο καταβληθέντα ποσά, δηλαδή 76 458,33 USD, αναλογούσαν στις επισταλίες που είχαν σημειωθεί στον λιμένα αφίξεως στη Ρωσία.

- 49 Ο DAF έκρινε ότι δεν υποχρεούνταν να αναλάβει το βάρος των επιβληθεισών στον λιμένα αναχωρήσεως επισταλιών, δηλαδή 25 761,11 USD, και τούτο για τον λόγο ότι, σύμφωνα με τη σύμβαση ναυλώσεως που διήπε τις σχέσεις μεταξύ της ενάγουσας και του εφοπλιστή, οι τελευταίες δεν οφείλονταν.
- 50 Μεταξύ της ενάγουσας και του DAF υπήρξε αλληλογραφία σχετικά με αυτές τις επισταλίες η οποία όμως δεν κατέληξε σε κάποιο αποτέλεσμα.
- 51 Στις 3 Αυγούστου 2001 η προσφεύγουσα όχλησε την Επιτροπή ζητώντας της να παρέμβει και να καταβάλει το υπόλοιπο του τιμολογίου BRU 114 4316 για ποσό 25 761,11 USD, καθώς και το υπόλοιπο τιμολογίου BRU 413 1828 για ποσό 23 115,49 ευρώ. Η όχληση αυτή δεν είχε κανένα αποτέλεσμα.

Διαδικασία

- 52 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 20 Σεπτεμβρίου 2001, η ενάγουσα άσκησε την αγωγή στην υπόθεση Τ-215/01. Με δικόγραφο κατατεθέντα στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 24 Σεπτεμβρίου 2001, η ενάγουσα άσκησε τις αγωγές όσον αφορά τις υποθέσεις Τ-220/01 και Τ-221/01.

- 53 Με διάταξη του προέδρου του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου της 26ης Ιουνίου 2003, αποφασίστηκε η συνεκδίκαση των υποθέσεων T-215/01, T-220/01 και T-221/01 προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και για την έκδοση αποφάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 50 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.
- 54 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) αποφάσισε να κινήσει την προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο της λήψεως των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, όπως προβλέπεται από το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, υπέβαλε εγγράφως ερωτήσεις στην ενάγουσα και στην Επιτροπή και τις κάλεσε να απαντήσουν σχετικώς κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.
- 55 Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικώς τις θέσεις τους και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 8ης Ιουλίου 2003.
- 56 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η ενάγουσα ζήτησε να της δοθεί η δυνατότητα να καταθέσει στη δικογραφία σημείωμα περιλαμβάνον το περιεχόμενο των απαντήσεών της στις γραπτές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου καθώς και δύο παραρτήματα. Η Επιτροπή, κληθείσα να υποβάλει τις τυχόν παρατηρήσεις της επί του αιτήματος αυτού, δεν προέβαλε καμιά αντίρρηση. Κατά συνέπεια, τα έγγραφα αυτά κατατέθηκαν στη δικογραφία.
- 57 Μετά το πέρας της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, το Πρωτοδικείο κάλεσε την ενάγουσα να διευκρινίσει εγγράφως τον συντελεστή μετατροπής USD/ευρώ που η τελευταία είχε χρησιμοποιήσει στο πλαίσιο της υποθέσεως T-215/01, προκειμένου να καταλήξει στο εναπομένον υπόλοιπο όσον αφορά τη σχετική με τις επισταλίες θέση του τιμολογίου BRU 135 039 για ποσό ύψους 57 516 USD.
- 58 Ικανοποιώντας το αίτημα αυτό, η ενάγουσα κατέθεσε σημείωμα στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, στις 23 Ιουλίου 2003, από το οποίο προκύπτει ότι ο χρησιμοποιηθείς συντελεστή μετατροπής USD/ευρώ ήταν 0,98.

- 59 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την 1η Αυγούστου 2003, η Επιτροπή ζήτησε να της δοθεί η δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί του σημειώματος που κατέθεσε η ενάγουσα απαντώντας στην ερώτηση του Πρωτοδικείου.
- 60 Καθώς το Πρωτοδικείο έκανε δεκτό το αίτημα αυτό, η Επιτροπή κατέθεσε τις επί του σημειώματος παρατηρήσεις της στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 19 Σεπτεμβρίου 2003.

Αιτήματα των διαδίκων

- 61 Στο πλαίσιο των υπό κρίση υποθέσεων, η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κηρύξει παραδεκτές και βάσιμες τις αγωγές που έχουν ασκηθεί, κυρίως, βάσει του άρθρου 238 ΕΚ και, επικουρικώς, βάσει του άρθρου 235 ΕΚ και του άρθρου 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ και, κατά συνέπεια, να υποχρεώσει την Επιτροπή να της καταβάλει:

— όσον αφορά την υπόθεση T-215/01, το ποσό των 14 290,61 ευρώ και των 57 859,56 USD, μαζί με τους σχετικούς τόκους, υπολογιζομένους από την όγδοη ημέρα που ακολούθησε την ημερομηνία κάθε μη εξοφληθέντος τιμολογίου, επικουρικώς, υπολογιζομένους από την όχληση προς τον IBEA της 28ης Ιουλίου 2000, ή, όλως επικουρικώς, υπολογιζομένους από την όχληση προς την Επιτροπή της 26ης Μαΐου 2001,

— όσον αφορά την υπόθεση T-220/01, το ποσό των 106 901,96 DEM (περίπου 54 658,10 ευρώ), μαζί με τους σχετικούς τόκους υπολογιζομένους από την όγδοη ημέρα που ακολούθησε την ημερομηνία κάθε μη

εξοφληθέντος τιμολογίου, επικουρικής, υπολογιζομένους από την προβαλλόμενη όχληση προς τον BLE της 16ης Μαρτίου 2000 ή, όλως επικουρικής, υπολογιζομένους από, όπως η ίδια ισχυρίζεται, την όχληση προς την Επιτροπή της 16ης Μαΐου 2001,

— όσον αφορά την υπόθεση T-221/01, τα ποσά των 25 761,11 USD και 23 115,49 ευρώ μαζί με τους σχετικούς τόκους υπολογιζομένους από την όγδοη ημέρα που ακολούθησε την ημερομηνία κάθε μη εξοφληθέντος τιμολογίου, επικουρικής, υπολογιζομένους από την προβαλλόμενη όχληση προς τον DAF της 9ης Μαρτίου 2001 ή, όλως επικουρικής, υπολογιζομένους από την όχληση προς την Επιτροπή της 3ης Αυγούστου 2001.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

62 Όσον αφορά και τις τρεις υποθέσεις, η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την αγωγή ως απαράδεκτη ασχέτως του αν αυτή έχει ασκηθεί βάσει του άρθρου 238 ΕΚ ή βάσει του άρθρου 235 ΕΚ και του άρθρου 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ.

— επικουρικής, να απορρίψει την αγωγή ως αβάσιμη ασχέτως του αν αυτή έχει ασκηθεί βάσει του άρθρου 238 ΕΚ ή βάσει του άρθρου 235 ΕΚ και του άρθρου 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ.

— να καταδικάσει την ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα.

- 63 Στην υπόθεση Τ-220/01, η ενάγουσα ισχυρίστηκε, με το υπόμνημά της απαντήσεως, ότι, αντίθετα προς ό,τι είχε δηλώσει με το δικόγραφό της αγωγής, τα συμπληρωματικά έξοδα που μνημονεύονται στο τιμολόγιο BRU 135 964 για ποσό 16 050 DEM έπρεπε να διορθωθούν στα 12 300 DEM και ότι το τιμολόγιο BRU 135 098, για ποσό 900 DEM, δεν ήταν ακριβές. Κατά συνέπεια, οι αξιώσεις της ενάγουσας στην υπόθεση αυτή έχουν μειωθεί στο συνολικό ποσό των 102 251,96 DEM (περίπου 52 280,60 ευρώ), μαζί με τους σχετικούς τόκους.
- 64 Στην υπόθεση Τ-221/01, η ενάγουσα δήλωσε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι παραιτούνταν του αιτήματός της για την εξόφληση του τιμολογίου BRU 413 1828 για ποσό 23 115,49 ευρώ.

Όσον αφορά τα κύρια αιτήματα που στηρίζονται στο άρθρο 238 ΕΚ

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 65 Όσον αφορά κάθε υπόθεση, η Επιτροπή υποστηρίζει, κατά κύριο λόγο, ότι η ασκηθείσα βάσει του άρθρου 238 ΕΚ αγωγή είναι απαράδεκτη για τον λόγο ότι δεν υφίσταται συμβατική σχέση μεταξύ αυτής και της ενάγουσας. Το εν λόγω κοινοτικό όργανο ισχυρίζεται, επικουρικώς, ότι, όσον αφορά καθεμιά από τις υποθέσεις, αρκετά αιτήματα πρέπει να κηρυχθούν απαράδεκτα για τον λόγο ότι δεν πληρούν τις επιταγές του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας.

- 66 Όσον αφορά καθεμία από τις τρεις υποθέσεις, η ενάγουσα αμφισβητεί την εγκυρότητα των προβαλλομένων από την Επιτροπή λόγων απαραδέκτου.

— Επί του λόγου απαραδέκτου που αντλείται από την ανυπαρξία συμβατικής σχέσεως μεταξύ των διαδίκων

- 67 Η Επιτροπή υποστηρίζει, κατ' αρχάς, ότι οι κανόνες που ισχύουν επί των διαφόρων μνημονευομένων στις υπό κρίση υποθέσεις διαγωνισμών δεν κάνουν καμιά αναφορά σε συμβατικής φύσεως σχέση. Κατ' αυτήν, από το άρθρο 16 του κανονισμού 111/1999 δεν μπορεί να συναχθεί ότι ο κανονισμός αυτός περιλαμβάνει ρήτρα διαιτησίας επιβεβαιούσα την ύπαρξη συμβατικής φύσεως σχέσεως μεταξύ αυτής και της ενάγουσας. Το άρθρο αυτό θα μπορούσε να θεωρηθεί ως περιέχον ρήτρα διαιτησίας μόνο εάν είχε προηγουμένως διαπιστωθεί η συμβατική φύση της σχέσεως μεταξύ της Επιτροπής και της ενάγουσας.

- 68 Στη συνέχεια, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι οι ισχύοντες εν προκειμένω κανονισμοί διαφέρουν ποιοτικώς από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3972/86 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, σχετικά με την πολιτική και τη διαχείριση της επισιτιστικής βοήθειας (ΕΕ L 370, σ. 1), και τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2200/87 της Επιτροπής, της 8ης Ιουλίου 1987, για τις γενικές διατάξεις της συγκέντρωσης στην Κοινότητα των προϊόντων που χορηγούνται ως κοινοτική επισιτιστική βοήθεια (ΕΕ L 204, σ. 1), οι οποίοι υπήρξαν οι ασκούντες επιρροή κανονισμοί όσον αφορά την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Φεβρουαρίου 1993, C-142/91, Cebag κατά Επιτροπής (Συλλογή 1993, σ. I-553), απόφαση στην οποία αναφέρεται η ενάγουσα. Ως εκ τούτου, η απόφαση εκείνη, στο πλαίσιο της οποίας το Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή και ο ανάδοχος συνδέονταν με συμβατική σχέση, δεν μπορεί λυσιτελώς να προβληθεί στο πλαίσιο των υπό κρίση υποθέσεων. Για τους ίδιους λόγους, ουδεμία ασκεί επίσης επιρροή η διάταξη του Πρωτοδικείου της 3ης Οκτωβρίου 1997, T-186/96, Mutual Aid Administration Services κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-1633).

- 69 Εξάλλου, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα μέτρα διακινήσεως εμπορευμάτων για τα οποία διεξάγονται οι σχετικοί διαγωνισμοί υλοποιούνται, σε σημαντικό βαθμό, από τους οργανισμούς παρεμβάσεως των κρατών μελών και όχι απευθείας από την ίδια την Επιτροπή. Επιπλέον, οι εθνικές αρχές ενεργούν, κατ' αρχήν, ιδίω ονόματι και με δική τους ευθύνη και όχι ως απλοί εκτελεστές ή εντολοδόχοι της Επιτροπής. Πράγματι, οι κανονισμοί 111/1999 και 2802/98 εμπιπτουν στην κοινή γεωργική πολιτική η οποία χαρακτηρίζεται από έναν τρόπο διαχειρίσεως που συνεπάγεται εμπλοκή, σε μεγάλη έκταση, των κρατών μελών. Έτσι, από το άρθρο 6 του κανονισμού 2802/98 προκύπτει ότι το τμήμα Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ φέρει το βάρος των συνδεομένων με τη λήψη των μέτρων διακινήσεως εξόδων. Υπό τις συνθήκες αυτές, στα κράτη μέλη εμπιπτει η διασφάλιση της εφαρμογής στο έδαφός τους των κοινοτικών ρυθμίσεων (απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Σεπτεμβρίου 1983, 205/82 έως 215/82, Deutsche Milchkontor, Συλλογή 1983, σ. 2633). Εάν η Επιτροπή είχε θελήσει να αποστεί από την προσέγγιση αυτή και να περιορίσει τις εθνικές αρχές στον ρόλο του απλού εκτελεστή, θα έπρεπε να έχει διασαφηνίσει κάτι τέτοιο με τον κανονισμό 111/1999, πράγμα που, κατ' αυτήν, δεν έχει πράξει.
- 70 Κατά την Επιτροπή, το γεγονός ότι, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 111/1999, αυτή είναι που λαμβάνει την απόφαση αναθέσεως της προμήθειας, δεν εμποδίζει τους οργανισμούς παρεμβάσεως να διαχειρίζονται, υπό ιδίαν ευθύνη, την ολότητα σχεδόν της παροχής. Εξάλλου, το εν λόγω κοινοτικό όργανο διατείνεται ότι ο κανονισμός 111/1999 αναθέτει στους οργανισμούς παρεμβάσεως τη διαχείριση των προσφορών (παραλαβή, άνοιγμα και εξέταση του παραδεκτού), των εγγυήσεων (που συνιστώνται έναντι αυτών και προς όφελός τους), καθώς και των προκαταβολών και των τελικών πληρωμών.
- 71 Επιπλέον, η Επιτροπή δεν δίδει καμιά διαταγή στους οργανισμούς παρεμβάσεως. Συναφώς, έστω και αν το άρθρο 8, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού 111/1999 αναφέρεται στη δράση της Επιτροπής για «τη διευκόλυνση της συνέχισης της προμήθειας» και για «την έγκριση ενός περιθωρίου ανοχής [...] για να ληφθούν υπόψη ειδικές δυσκολίες», αυτοί οι τρόποι παρεμβάσεως αφορούν ειδικές καταστάσεις —διαφορετικές αυτών που υφίστανται στις υπό κρίση υποθέσεις— πέραν των οποίων η Επιτροπή δεν επεμβαίνει στις σχέσεις μεταξύ του οργανισμού παρεμβάσεως και του αναδόχου.

- 72 Τέλος, αντίθετα προς ορισμένες άλλες κοινοτικές ρυθμίσεις, ο κανονισμός 111/1999 δεν περιλαμβάνει κανένα στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι η σύμβαση μεταξύ του αναδόχου και του οργανισμού παρεμβάσεως συνάπτεται επ' ονόματι και για λογαριασμό της Επιτροπής.
- 73 Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι υφίσταται συμβατική σχέση μεταξύ αυτής και της Επιτροπής. Συναφώς, επισημαίνει, κατ' αρχάς, ότι οι διατάξεις του κανονισμού 111/1999, σχετικά με τη σύναψη της συμβάσεως προμηθείας, χαρακτηρίζουν συμβατικής φύσεως σχέσεις μεταξύ της Επιτροπής και του αναδόχου. Έτσι, σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού 111/1999, η τιμή διαμορφώνεται βάσει της υποβαλλόμενης προσφοράς και της αποδοχής της από την Επιτροπή. Πάντως, η νομολογία καθιερώνει την αρχή κατά την οποία όταν η τιμή της παροχής μιας υπηρεσίας προκύπτει από την υποβαλλόμενη προσφορά και την αποδοχή της από την Επιτροπή, υφίσταται συμβατική σχέση μεταξύ αυτών των δύο μερών (προπαρατεθείσα απόφαση Cebag κατά Επιτροπής καθώς και προπαρατεθείσα διάταξη Mutual Aid Administration Services κατά Επιτροπής, σκέψεις 38 επ.).
- 74 Περαιτέρω, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι οι διατάξεις του κανονισμού 111/1999, σχετικά με την εκτέλεση της συμβάσεως προμηθείας, καθιερώνουν, στο μέτρο που παρίσταται ανάγκη, την ιδιότητα της Επιτροπής ως συμμετέχοντος στη σύμβαση μέρους. Κατ' αυτήν, οι προνομίες της Επιτροπής, όπως προβλέπονται από το άρθρο 8, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού 111/1999 είναι αυτές ενός προστήσαντος ή ενός εντολέως προς ένα παραγγελιοδόχο και από τις οποίες δεν είναι δυνατόν να γεννηθεί παρά μια συμβατικής φύσεως σχέση. Εξάλλου, το άρθρο 9 του κανονισμού αυτού ορίζει ότι ο ανάδοχος υπόκειται, πριν από την έξοδο από το έδαφος της Κοινότητας, σε όλους τους ελέγχους που πραγματοποιούνται από ή για λογαριασμό της Επιτροπής.
- 75 Εξάλλου, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 16 του κανονισμού 111/1999 περιλαμβάνει ρήτρα περί παροχής αρμοδιότητας η οποία πρέπει να θεωρηθεί ως ρήτρα διαιτησίας κατά την έννοια του άρθρου 238 ΕΚ (προπαρατεθείσα απόφαση Cebag κατά Επιτροπής και προπαρατεθείσα διάταξη Mutual Aid Administration Services κατά Επιτροπής).

— Επί του λόγου απαραδέκτου που αντλείται από τη μη συμφωνία των αγωγών προς τις επιταγές του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας

- 76 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, όσον αφορά καθεμιά από τις υποθέσεις, αρκετά είναι τα αιτήματα που πρέπει να κηρυχθούν απαράδεκτα για τον λόγο ότι δεν πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 77 Έτσι, στην υπόθεση Τ-215/01, το αίτημα σχετικά με την καταβολή του υπολοίπου του τιμολογίου BRU 135 039, για ποσό 7 194,24 ευρώ, είναι απαράδεκτο για τον λόγο ότι από το κείμενο του σχετικού δικογράφου δεν προκύπτει με αρκετή σαφήνεια η δικαιολόγηση του αιτήματος αυτού. Κατά συνέπεια, το αίτημα σχετικά με τα προβαλλόμενα έξοδα ύψους 7 096,37 ευρώ, σχετικά με την καθυστέρηση πληρωμής του ποσού των 7 194,24 ευρώ, είναι, κατ' αυτήν, απαράδεκτο ως παρεπόμενο απαράδεκτου κυρίου αιτήματος. Εν πάση περιπτώσει, τα αιτήματα σχετικά με τα έξοδα (7 096,37 ευρώ και 343,93 USD) είναι απαράδεκτα για τον λόγο ότι δεν δικαιολογούνται από το κείμενο του σχετικού δικογράφου.
- 78 Στο πλαίσιο της υποθέσεως Τ-220/01, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το αίτημα καταβολής σχετικά με το τιμολόγιο BRU 135 964, έστω και αν το ποσό του μειώθηκε στα 12 300 DEM, ούτε διευκρινίζεται ούτε δικαιολογείται από το δικόγραφο της αγωγής και είναι, ως εκ τούτου, απαράδεκτο.
- 79 Εξάλλου, σε καθεμιά από τις τρεις υποθέσεις, το αίτημα καταβολής τόκων, οι οποίοι πρέπει να αρχίζουν να τρέχουν από την όγδοη ημέρα μετά την ημερομηνία κάθε μη εξοφληθέντος τιμολογίου, επικουρικώς, ύστερα από την ημερομηνία της προβαλλομένης οχλήσεως προς τον αρμόδιο οργανισμό παρεμβάσεως και, όλως επικουρικώς, ύστερα από την ημερομηνία της προβαλλομένης οχλήσεως προς την Επιτροπή, είναι επίσης απαράδεκτο, καθώς αυτό δεν δικαιολογείται από τα κείμενα των σχετικών δικογράφων.

- 80 Κατ' ουσίαν, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι τα διάφορα αιτήματα που η Επιτροπή θεωρεί ως απαράδεκτα είναι σύμφωνα προς τις επιταγές του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

— Επί του λόγου απαραδέκτου που αντλείται από την ανυπαρξία συμβατικής σχέσεως μεταξύ των διαδίκων

- 81 Επιβάλλεται να εξεταστεί το ζήτημα εάν, όσον αφορά καθεμιά από τις υπό κρίση υποθέσεις, υφίσταται έννομη σχέση μεταξύ της Επιτροπής και της ενάγουσας και, ενδεχομένως, να προσδιοριστεί εάν η σχέση αυτή είναι συμβατικής φύσεως.
- 82 Κατ' αρχάς, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 2802/98, η Επιτροπή αναλαμβάνει την εκτέλεση των ενεργειών της θέσεως στη διάθεση της Ρωσίας γεωργικών προϊόντων. Στη συνέχεια, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του κανονισμού 111/1999, η Επιτροπή αποφασίζει για την ανάθεση της προμήθειας σε ανάδοχο, ενώ ο ρόλος των οργανισμών παρεμβάσεως περιορίζεται, στο στάδιο αυτό, στην παραλαβή και διαβίβαση στην Επιτροπή των εγκύρων προσφορών των συμμετεχόντων στον διαγωνισμό. Όσον αφορά καθεμιά από τις υπό κρίση υποθέσεις, η προμήθεια κατακυρώθηκε με απόφαση της Επιτροπής (βλ. ανωτέρω σκέψεις 18, 34 και 43). Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 111/1999, μόνο η Επιτροπή έχει την εξουσία να δίδει οδηγίες για τη διευκόλυνση της συνέχισης της προμήθειας. Εξάλλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 του ίδιου κανονισμού, στην Επιτροπή εμπίπτει ο έλεγχος της προμήθειας.

- 83 Από αυτές τις διατάξεις και περιστάσεις προκύπτει ότι μεταξύ της Επιτροπής, ενεργούσας ως διεξάγουσας τον διαγωνισμό αρχής, και της ενάγουσας, ως αναδόχου, δημιουργείται μια έννομη σχέση. Η ύπαρξη εννόμου σχέσεως μεταξύ της Επιτροπής και της ενάγουσας δεν κλονίζεται από το γεγονός ότι τα μέτρα διακινήσεως εκτελούνται μερικώς από τους οργανισμούς παρεμβάσεως των κρατών μελών (βλ. υπό την έννοια αυτή την απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Οκτωβρίου 2002, T-134/01, Fuchs κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-3909, σκέψη 50).
- 84 Όσον αφορά τον χαρακτηρισμό της εννόμου σχέσεως που υφίσταται μεταξύ της Επιτροπής και της ενάγουσας, διαπιστώνεται, πρώτον, ότι οι εφαρμοζόμενοι στις υπό κρίση υποθέσεις κανονισμοί, συγκεκριμένα οι κανονισμοί 2802/98, 111/1999 και 1799/1999 (υπόθεση T-220/01) ή 1815/1999 (υποθέσεις T-215/01 και T-221/01), δεν περιλαμβάνουν καμιά ρητή ένδειξη. Επομένως, οι κανονισμοί αυτοί διαφοροποιούνται, επί του σημείου αυτού, από τον κανονισμό 3972/86, ο οποίος ίσχυε όσον αφορά την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση Cebag κατά Επιτροπής, και από τον κανονισμό (ΕΚ) 1292/96 (και ο οποίος αντικατέστησε τον κανονισμό 3972/86), κανονισμοί στους οποίους ρητώς προβλέπεται ότι η βοήθεια σε τρόφιμα παρέχεται βάσει συμβατικών δεσμεύσεων.
- 85 Όμως, η ανυπαρξία τέτοιου ρητού χαρακτηρισμού στους ισχύοντες όσον αφορά καθεμιά από τις υπό κρίση υποθέσεις κανονισμούς δεν αποκλείει, παρ' όλα αυτά, το ότι η σχέση μεταξύ της Επιτροπής και της ενάγουσας, υπό την ιδιότητά τους ως συμμετεχόντων σε διαγωνισμό μερών, μπορεί να θεωρηθεί ως συμβατικής φύσεως.
- 86 Όσον αφορά καθεμιά από τις υπό κρίση υποθέσεις, λόγω της εκ μέρους της ενάγουσας προσφοράς και της εκ μέρους της Επιτροπής αποδοχής, έχει δημιουργηθεί μια έννομη σχέση μεταξύ των δύο αυτών μερών, σχέση εκ της οποίας γεννώνται αμοιβαία μεταξύ αυτών δικαιώματα και υποχρεώσεις. Η ενάγουσα δεσμεύεται, μεταξύ άλλων, για την ανάληψη συγκεκριμένου εμπορεύματος από δεδομένο μέρος προκειμένου να το μεταφέρει μέχρι τη Ρωσία εντός ορισμένης προθεσμίας. Όσο για την Επιτροπή, αυτή αναλαμβάνει ιδίως τη δέσμευση όπως καταβληθεί η συμφωνηθείσα τιμή. Μια τέτοια σχέση πληροί τα κριτήρια μιας διμερούς συμβάσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, την προπαρατεθείσα απόφαση Fuchs κατά Επιτροπής, σκέψη 53, και τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 18ης Ιουλίου 1997, T-44/96, Oleifici italiani κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-1331, σκέψεις 33 έως 35, καθώς και την προπαρατεθείσα διάταξη Mutual Aid Administration Services κατά Επιτροπής, σκέψεις 41 έως 44).

- 87 Εξάλλου, πρέπει να επισημανθεί ότι η περιλαμβανόμενη στο άρθρο 16 του κανονισμού 111/1999 ρήτρα, κατά την οποία το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι αρμόδιο για την εκδίκαση κάθε διαφοράς που απορρέει από την εκτέλεση, τη μη εκτέλεση ή την ερμηνεία των όρων εκτελέσεως των προμηθειών που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τον κανονισμό αυτό, είναι λογικό να μην έχει νόημα παρά μόνο εφόσον υφίσταται συμβατική σχέση μεταξύ της Επιτροπής και ενός αναδόχου όπως η ενάγουσα.
- 88 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι ο λόγος απαραδέκτου που αντλείται από την προβαλλόμενη ανυπαρξία συμβατικής σχέσεως μεταξύ της Επιτροπής και της ενάγουσας πρέπει να απορριφθεί όσον αφορά καθεμιά από τις υπό κρίση υποθέσεις.

— Επί του λόγου απαραδέκτου που αντλείται από τη μη συμφωνία του δικογράφου της αγωγής προς τις επιταγές του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας

- 89 Στην υπόθεση T-215/01, στο σχετικό δικόγραφο σαφώς δηλώνεται ότι το αίτημα καταβολής των 7 194,24 ευρώ αναφέρεται στο υπόλοιπο της θέσεως «μεταφορά» του τιμολογίου BRU 135 039 που η ενάγουσα απέστειλε στον ΙΒΕΑ. Εξάλλου, στο σχετικό δικόγραφο αναφέρεται επίσης ότι τα ποσά των 7 096,37 ευρώ και 343,93 USD, των οποίων την καταβολή ζητεί η ενάγουσα, αφορούν τα υπόλοιπα των τιμολογίων BRU 138 552 και BRU 138 553 σχετικά με τα, όπως αυτή διατείνεται, έξοδα που προκλήθηκαν από τις προβαλλόμενες καθυστερήσεις πληρωμής εκ μέρους του ΙΒΕΑ. Στην υπόθεση T-220/01, στο σχετικό δικόγραφο δηλώνεται ότι το αίτημα καταβολής των 16 050 DEM (ποσό που μειώθηκε, στο στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως, στα 12 300 DEM) αναφέρεται στα έξοδα τα σχετικά με τα επιτεθέντα από τη Nordfrost πλαστικά φύλλα, των οποίων η ενάγουσα ζήτησε την εξόφληση από τον BLE, σύμφωνα με το τιμολόγιο BRU 135 964. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι όλα τα αιτήματα συνοδεύονται από τη σχετική δικαιολόγηση η οποία, έστω και αρκετά λακωνική, είναι επαρκής από πλευράς των επιταγών του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

- 90 Προκειμένου, όσον αφορά τις τρεις υποθέσεις, περί του αιτήματος καταβολής τόκων υπερημερίας, πρέπει να σημειωθεί ότι γίνεται γενικώς δεκτό, από τις νομοθεσίες των κρατών μελών, ότι η καθυστέρηση πληρωμής συνεπάγεται ζημία για την οποία ο δανειστής πρέπει να ικανοποιείται. Το κοινοτικό δίκαιο αναγνωρίζει τέτοια υποχρέωση αποζημίωσης ως γενική αρχή δικαίου (βλ., π.χ., την απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Ιουνίου 1990, C-152/88, Sofrimport κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-2477, σκέψη 32, και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουλίου 1998, T-202/96 και T-204/96, Von Löwis και Alvarez-Cotera κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-2829, καθώς και την προπαρατεθείσα απόφαση Fuchs κατά Επιτροπής, σκέψη 56).
- 91 Στο μέτρο που, όσον αφορά καθεμά από τις υπό κρίση υποθέσεις, το αίτημα αφορά την καταβολή τόκων υπερημερίας, ως μιας κατ' αποκοπήν και αφηρημένης αποζημίωσης, δεν χρειάζεται να αιτιολογηθεί κατά τρόπο συγκεκριμένο και είναι, αυτό καθεαυτό, παραδεκτό (προπαρατεθείσα απόφαση Fuchs κατά Επιτροπής, σκέψη 57).
- 92 Επομένως, πρέπει, όσον αφορά καθεμά από τις υπό κρίση υποθέσεις, να απορριφθεί ο λόγος απαραδέκτου που αντλείται από την μη τήρηση των απαιτήσεων του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας. Κατά συνέπεια, οι ασκηθείσες βάσει του άρθρου 238 ΕΚ αγωγές πρέπει να κηρυχθούν παραδεκτές.

Επί της ουσίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 93 Η προσφεύγουσα διατείνεται, πρώτον, όσον αφορά καθεμά από τις υπό κρίση υποθέσεις, ότι στοιχειοθετείται συμβατική ευθύνη της Κοινότητας για τον λόγο ότι η Επιτροπή πρέπει, ως εντολέας ή εργολάβος να ευθύνεται για τα λάθη των οργανισμών παρεμβάσεως που ενεργούν ως εντολοδόχοι.

- 94 Σύμφωνα με την ενάγουσα, η Επιτροπή διαθέτει, όσον αφορά καθεμία από τις υπό κρίση υποθέσεις, την ιδιότητα του εντολέα ή του εργολάβου των οργανισμών παρεμβάσεως και των αποθηκών τους αποθεματοποίησεως. Συναφώς, η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι, όσον αφορά και τις τρεις υποθέσεις, στην τηλεομοιοτυπία της 14ης Οκτωβρίου 1999, η Επιτροπή ρητώς αναγνώρισε ότι οι αποθήκες αποθεματοποίησεως ενεργούν επ' ονόματι και για λογαριασμό της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Επιπλέον, σχετικά με τις υποθέσεις T-215/01 και T-220/01, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή έδωσε οδηγίες στους εν λόγω οργανισμούς παρεμβάσεως, συγκεκριμένα στον IBEA και στον BLE, πράγμα που επιβεβαιώνει το γεγονός ότι η Επιτροπή έχει την ιδιότητα του εντολέως ή του εργολάβου έναντι αυτών των οργανισμών.
- 95 Η Επιτροπή έδωσε, αν μη τι άλλο, τέτοια εντύπωση, πράγμα που ώθησε την ενάγουσα στο να δεχθεί να εκτεθεί σε συμπληρωματικά έξοδα όσον αφορά καθεμιά από τις τρεις υποθέσεις. Έτσι, σχετικά με τις υποθέσεις T-215/01 και T-221/01, τούτο συνέβη βάσει της τηλεομοιοτυπίας της 14ης Οκτωβρίου 1999, με την οποία το εν λόγω όργανο ρητώς ανεγνώρισε ότι ο IBEA και η Alpine ενεργούσαν επ' ονόματι και για λογαριασμό του, ότι η ενάγουσα δέχθηκε να καταβάλει επισταλίες στον εφοπλιστή του πλοίου Freedom III, όσον αφορά την υπόθεση T-215/01, και στον εφοπλιστή του πλοίου Okapi MV, όσον αφορά την υπόθεση T-221/01. Σχετικά με την υπόθεση T-220/01, βάσει ακριβώς της τηλεομοιοτυπίας της 15ης Νοεμβρίου 1999, με την οποία η Επιτροπή τη συμβούλευσε να αποστείλει απευθείας στον BLE τα τιμολόγια της Nordfrost σχετικά με τα συμπληρωματικά έξοδα, η ενάγουσα δέχθηκε να προβεί σε προκαταβολές των συμπληρωματικών εξόδων στη Nordfrost.
- 96 Η ενάγουσα υποστηρίζει, σε καθεμιά από τις υπό κρίση υποθέσεις, ότι ο σχετικός οργανισμός παρεμβάσεως διέπραξε πταίσμα αρνούμενος να αναλάβει τα συμπληρωματικά έξοδα με τα οποία αυτή χρεώθηκε. Το πταίσμα αυτό συνίσταται στην παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 111/1999, σύμφωνα με το οποίο ο οργανισμός παρεμβάσεως είναι οφειλέτης των συμπληρωματικών εξόδων με τα οποία έχει επιβαρυνθεί ο ανάδοχος όταν τα έξοδα αυτά αποτελούν συνέπεια μιας μη συμφωνίας προς τις σχετικές προδιαγραφές του παραδοθέντος από τον οργανισμό παρεμβάσεως εμπορεύματος.

- 97 Κατ' αυτήν, έστω και εάν το γράμμα της διατάξεως αυτής κάνει μνεία μόνο για παράδοση μη συμφώνων προς τις σχετικές προδιαγραφές εμπορευμάτων, τίποτα δεν δικαιολογεί το να μην είναι οφειλέτης ο οργανισμός παρεμβάσεως για τα συμπληρωματικά έξοδα όταν τα τελευταία προκύπτουν από εκπρόθεσμη παράδοση ή από παράδοση που έχει πραγματοποιηθεί από ζημιογόνες για τον ανάδοχο συνθήκες. Τούτο ακριβώς συμβαίνει όσον αφορά καθεμιά από τις υπό κρίση υποθέσεις.
- 98 Έτσι, στην υπόθεση T-215/01, τα συμπληρωματικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η ενάγουσα προκλήθηκαν από την υπαίτια καθυστέρηση της Alpine όσον αφορά την παράδοση του εμπορεύματος στον μεταφορέα της ενάγουσας. Πράγματι, αφενός, η Alpine προσπάθησε να αναγκάσει την ενάγουσα να αναλάβει παροχές υπηρεσιών και επιβαρύνσεις μη προβλεπόμενες από τη σύμβαση προμηθείας και, αφετέρου, δεν μπόρεσε να παράσχει το εμπόρευμα σύμφωνα με τον εκ των προτέρων προβλεπόμενο ρυθμό παραδόσεως. Πάντως, η φόρτωση του εμπορεύματος αποτελεί εργασία για την οποία υπεύθυνη είναι αποκλειστικώς η αποθήκη αποθεματοποίησης. Επομένως, η σημειωθείσα όσον αφορά την εργασία αυτή καθυστέρηση δεν μπορεί να καταλογιστεί στην ενάγουσα.
- 99 Όσον αφορά την υπόθεση T-220/01, τα συμπληρωματικά έξοδα προέκυψαν από την πταισματική συμπεριφορά της Nordfrost η οποία, αφενός, αδικαιολογήτως απήτησε την καταβολή πρόσθετου αντιτίμου για τη φόρτωση των εμπορευμάτων και για τη χρησιμοποίηση πλαστικών φύλλων στα φορτηγά και, αφετέρου, εξετέλεσε κακώς τις εργασίες φορτώσεως, πράγμα που είχε ως αποτέλεσμα την επιβολή στην ενάγουσα προστίμων.
- 100 Προκειμένου περί των ενεργειών των σχετικών με τις εργασίες εξόδου από την αποθεματοποίηση, φορτώσεως και προμηθείας πλαστικών φύλλων, οι εργασίες αυτές απαιτούσαν συμπληρωματικά έξοδα, στο μέτρο που δεν είχαν προβλεφθεί στη γνωστοποίηση της σχετικής τιμής της Nordfrost για τις εργασίες χειρισμού και φορτώσεως. Τα έξοδα αυτά δεν μπορούν να καταλογιστούν στην ενάγουσα, και τούτο επειδή οι εργασίες εξόδου από την αποθεματοποίηση και φορτώσεως εμπίπτουν στην Nordfrost. Εξάλλου, η ίδια η Επιτροπή αναγνώρισε, στην τηλεμοιοτυπία της 15ης Νοεμβρίου 1999, ότι τα έξοδα αυτά έπρεπε να καταβληθούν από τον BLE.

- 101 Προκειμένου περί της κακής εκτελέσεως της εργασίας φορτώσεως, η ενάγουσα διευκρινίζει ότι, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, η απόδειξη του πταίσματος της αποθήκης αποθεματοποίησης κατά τη διάρκεια της εργασίας αυτής μνημονεύεται κατά τρόπο σαφή στα πρακτικά που κατήρτισε η πολωνική αστυνομία, η οποία διαπίστωσε την ύπαρξη υπερφορτώσεων στον άξονα των φορτηγών που χρησιμοποιήθηκαν για την οδική μεταφορά του φορτωθέντος από τη Nordfrost εμπορεύματος. Δεδομένου ότι η φόρτωση του μέσου μεταφοράς εμπίπτει αποκλειστικώς στην αποθήκη αποθεματοποίησης, το πταίσμα της είναι πρόδηλο.
- 102 Στην υπόθεση T-221/01 η πταισματική καθυστέρηση του DAF όσον αφορά τη χορήγηση των πιστοποιητικών παραλαβής του εμπορεύματος (Removal Warrants) είναι αυτή που προκάλεσε τα συμπληρωματικά έξοδα, δηλαδή τα έξοδα λόγω ακινητοποίησης του πλοίου Okari MV. Ως εκ τούτου, ούτε οι σημειωθείσες όσον αφορά τη φόρτωση καθυστερήσεις ούτε τα έξοδα που αυτές συνεπάγονται μπορούν να καταλογιστούν στην ενάγουσα.
- 103 Προκειμένου, ειδικότερα, για τις επισταλίες που κατέβαλε η ενάγουσα για την ακινητοποίηση του πλοίου Okari MV, πρέπει να απορριφθεί η προασπιθεσία από τον DAF, και στη συνέχεια από την Επιτροπή, άποψη ότι η ενάγουσα δεν έπρεπε να πληρώσει επισταλίες για τον λόγο ότι η συναφθείσα μεταξύ αυτής και του εφοπλιστή σύμβαση ναυλώσεως ήταν «berth charter» και όχι «port charter», χαρακτηρισμός που επέτρεπε στην ενάγουσα να αρνηθεί να καταβάλει τις ζητηθείσες επισταλίες. Συναφώς, η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι ο DAF δεν έχει ούτε την ιδιότητα ούτε την εξουσία να επαναχαρακτηρίσει μια σύμβαση στην οποία δεν ήταν συμβαλλόμενο μέρος. Επισημαίνει επίσης ότι, σύμφωνα με τον οργανισμό «BIMCO», ο οποίος έχει εκ του καταστατικού του ως αντικείμενο δραστηριοτήτων να προτείνει στα μέλη του τυποποιημένες συμβάσεις και ρήτρες, οι χρησιμοποιηθείσες στη σύμβαση ναυλώσεως ρήτρες BIMCO είναι τυπικές ενός «port charter». Τέλος, η ενάγουσα προσθέτει ότι οι αντισυμβαλλόμενοι στη σύμβαση ναυλώσεως είχαν συμφωνήσει ότι επρόκειτο για τη σύναψη ενός «port charter». Λόγω ακριβώς αυτού του μη αμφισβητούμενου από τα υπογράψαντα τη σύμβαση ναυλώσεως μέρη χαρακτηρισμού και κατ'εφαρμογήν της αρχής της υποχρεωτικής ισχύος των νομίμως καταρτισμένων συμβάσεων, η ενάγουσα κατέβαλε, στον εφοπλιστή, τα συμπληρωματικά έξοδα που προέκυψαν λόγω της ακινητοποίησης του πλοίου, πράγμα που δεν αμφισβητείται.

- 104 Ενόψει των πταισμάτων των οργανισμών παρεμβάσεως όσον αφορά καθεμιά από τις υπό κρίση υποθέσεις, πταίσματα για τα οποία ευθύνεται η Επιτροπή ως εντολέας ή εργολάβος, υφίσταται σαφώς συμβατική ευθύνη της Κοινότητας.
- 105 Και στις τρεις υποθέσεις, η ενάγουσα ισχυρίζεται, δεύτερον, ότι υφίσταται επίσης συμβατική ευθύνη της Κοινότητας λόγω της μη εκπληρώσεως από την Επιτροπή της προβλεπόμενης στο άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 111/1999 υποχρεώσεως.
- 106 Σύμφωνα με την ενάγουσα, η διάταξη αυτή, η οποία παρέχει στην Επιτροπή εξουσία διευθύνσεως στο πλαίσιο της εκτελέσεως των σχετικών συμβάσεων, επιβάλλει στο όργανο αυτό την υποχρέωση σχετικά με την επίτευξη αποτελέσματος αφορώντος τη συνέχιση της ακριβούς εκτελέσεως της προμήθειας.
- 107 Και στις τρεις υποθέσεις, το γεγονός ότι η ενάγουσα χρεώθηκε το βάρος των συμπληρωματικών εξόδων συνιστά, από την πλευρά της Επιτροπής, ενέργεια εμποδίζουσα τη συνέχιση της προμήθειας από την άποψη των θεμιτών συμφερόντων του αναδόχου. Τούτο συνιστά παράβαση των σχετικών με την προμήθεια λεπτομερών κανόνων του κανονισμού 111/1999, ενόψει των οποίων η ενάγουσα υπέβαλε προσφορά και συνήψε τη σύμβαση προμηθείας. Επιπλέον, ορισμένες, ξεχωριστές για κάθε υπόθεση περιστάσεις επιβεβαιώνουν το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 111/1999.
- 108 Έτσι, όσον αφορά τις υποθέσεις Τ-215/01 και Τ-221/01, η Επιτροπή δεν παρενέβη με αρκετή αποτελεσματικότητα ώστε να άρει τα εμπόδια που είχαν ως συνέπεια καθυστερήσεις κατά τη φόρτωση του εμπορεύματος, πράγμα που συνιστά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 111/1999.

- 109 Στην υπόθεση T-220/01, η τηλεομοιοτυπία της 15ης Νοεμβρίου 1999, με την οποία η Επιτροπή έδωσε οδηγίες στον BLE σχετικά με την καταβολή των επιβληθέντων από τη Nordfrost συμπληρωματικών εξόδων, έμεινε άνευ αποτελέσματος, πράγμα που αρκεί για την ύπαρξη εξωσυμβατικής ευθύνης του οργάνου αυτού. Εάν η τηλεομοιοτυπία της 15ης Νοεμβρίου 1999 δεν επρόκειτο να χαρακτηριστεί ως οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 111/1999, θα υφίστατο εξωσυμβατική ευθύνη της Επιτροπής λόγω της ανυπαρξίας αποτελεσματικών οδηγιών ενόψει της διευκολύνσεως της συνεχίσεως της προμηθείας.
- 110 Τρίτον, η ενάγουσα ισχυρίζεται, όσον αφορά όλες τις υποθέσεις, ότι ορισμένα ποσά των οποίων ζητεί την καταβολή πρέπει να θεωρηθούν ως δεδομένα, στο μέτρο που η Επιτροπή δεν τα αμφισβητεί.
- 111 Εξάλλου, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, όλα τα αιτήματα πληρωμής είναι δικαιολογημένα. Έτσι, στην υπόθεση T-215/01, το αίτημα καταβολής του υπολοίπου της θέσεως «μεταφορά» του τιμολογίου BRU 135 039 —για ποσό 7 194,24 ευρώ— δικαιολογείται πλήρως από τα συνημμένα στο δικόγραφο της αγωγής έγγραφα. Ομοίως, στην υπόθεση T-220/01, το αίτημα εξοφλήσεως του τιμολογίου BRU 135 964, για ποσό 12 300 DEM, στηρίζεται, κυρίως, στα δικαιολογητικά του τιμολογίου αυτού που είναι συνημμένα στο δικόγραφο της αγωγής και των οποίων αντίγραφο έχει στην κατοχή της η Επιτροπή.
- 112 Τέλος, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι οι τόκοι υπερημερίας οφείλονται επί όλων των ποσών των οποίων ζητεί την καταβολή. Οι τόκοι αυτοί αρχίζουν να τρέχουν από την όγδοη ημέρα που ακολουθεί την ημερομηνία κάθε μη εξοφληθέντος τιμολογίου. Επικουρικώς, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι οι τόκοι αρχίζουν να τρέχουν από την ημερομηνία οχλήσεως του οικείου οργανισμού παρεμβάσεως, δηλαδή από τις 28 Ιουλίου 2000 στην υπόθεση T-215/01, από τις 16 Μαρτίου 2000 στην υπόθεση T-220/01 και από τις 9 Μαρτίου 2001 στην υπόθεση T-221/01. Όπως επικουρικώς, η ημερομηνία από την οποία αρχίζουν να τρέχουν οι τόκοι προσδιορίζεται από την όχληση προς την Επιτροπή, δηλαδή από τις 16 Μαρτίου 2001 στις υποθέσεις T-215/01 και T-220/01 και από τις 3 Αυγούστου 2001 στην υπόθεση T-221/01.

- 113 Κατ' αρχάς, η Επιτροπή αμφισβητεί την ύπαρξη, όσον αφορά καθεμιά από τις υποθέσεις, οποιασδήποτε συμβατικής σχέσεως μεταξύ αυτής και της ενάγουσας. Ισχυρίζεται επίσης ότι τυχόν ευθύνη δεν είναι δυνατόν, εν πάση περιπτώσει, να της καταλογισθεί παρά μόνο επικουρικώς και εξαρτάται από την εκ μέρους της ενάγουσας άσκηση αγωγής κατά των λοιπών οικείων φορέων, συγκεκριμένα των οργανισμών παρεμβάσεως και των αποθηκών αποθεματοποίησης, ενώπιον των αρμοδίων εθνικών δικαστηρίων. Για τον λόγο αυτό η ίδια ήδη αμφισβητεί τη συμβατική ευθύνη της.
- 114 Στη συνέχεια, η Επιτροπή υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι, έστω και αν θεωρηθεί ότι, όσον αφορά καθεμιά από τις τρεις υποθέσεις, υφίσταται σύμβαση μεταξύ αυτής και της ενάγουσας, ζήτημα συμβατικής ευθύνης της δεν μπορεί να υφίσταται με βάση τους λόγους που προβάλλει η ενάγουσα.
- 115 Πρώτον, η Επιτροπή προσπαθεί να αντικρούσει τη θέση της ενάγουσας ότι το εν λόγω κοινοτικό όργανο ευθύνεται για πταίσματα των οργανισμών παρεμβάσεως. Συναφώς, υποστηρίζει, πρώτον, ότι δεν έχει την ιδιότητα του εντολέως ή του προστήσαντος έναντι των οργανισμών παρεμβάσεως ή των αποθηκών αποθεματοποίησης. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι ούτε η τηλεομοιοτυπία της 14ης Οκτωβρίου 1999 (στις υποθέσεις Τ-215/01 και Τ-221/01) ούτε η τηλεομοιοτυπία της 15ης Νοεμβρίου 1999 (στην υπόθεση Τ-220/01) της προσδίδουν την ιδιότητα του προστήσαντος έναντι των σχετικών οργανισμών παρεμβάσεως, εφόσον η ισχύουσα ρύθμιση δεν προβλέπει κάτι τέτοιο. Πάντως, εν προκειμένω, η ασκούμενη επιρροή κοινοτική νομοθεσία δεν της προσδίδει τέτοια ιδιότητα. Κατ' αρχάς, το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 111/1999, το οποίο απονέμει στην Επιτροπή την εξουσία παροχής οδηγιών για τη διευκόλυνση της συνεχίσεως της προμήθειας, αφορά μόνο τις δυσχέρειες με τη Ρωσία και δεν παρέχει στην Επιτροπή την ιδιότητα του προστήσαντος έναντι των κρατών μελών. Περαιτέρω, το άρθρο 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 111/1999 επιτρέπει στους οργανισμούς παρεμβάσεως να αναλαμβάνουν τα συμπληρωματικά έξοδα χωρίς την άδεια της Επιτροπής. Η Επιτροπή αμφισβητεί επίσης το ότι η ενάγουσα μπορεί να στηριχθεί σε προβαλλόμενη πρόδηλη εντολή διότι, σε όλες τις υπό κρίση υποθέσεις, η ενάγουσα διαπραγματεύθηκε απευθείας με τον οικείο οργανισμό παρεμβάσεως.

- 116 Δεύτερον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, έστω και αν θεωρηθεί, και στις τρεις υποθέσεις, ότι είναι ο εντολέας ή ο προσθήσας έναντι των λοιπών οικειών φορέων (οργανισμοί παρεμβάσεως ή αποθήκης αποθεματοποιήσεως), πράγμα που αυτή αμφισβητεί, από τις γενικές αρχές, τις οποίες η ενάγουσα προβάλλει και των οποίων η ύπαρξη δεν έχει αποδειχθεί, δεν μπορεί να συναχθεί ότι αυτή ότι υπέχει αυτομάτως οποιαδήποτε ευθύνη έναντι της ενάγουσας. Συναφώς, η Επιτροπή υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι από το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 111/1999 απορρέει ότι η ενάγουσα πρέπει να φέρει τον σχετικό με κάθε προμήθεια εμπορικό κίνδυνο, πράγμα που εμποδίζει την αναγνώριση αυτόματης ευθύνης του οργανισμού παρεμβάσεως και, κατά μείζονα λόγο, της Επιτροπής.
- 117 Τρίτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, αρνούμενοι να αναλάβουν τα προβαλλόμενα από την ενάγουσα συμπληρωματικά έξοδα, οι οργανισμοί παρεμβάσεως δεν υπέπεσαν σε κανένα πταίσμα όσον αφορά και τις τρεις υποθέσεις. Συναφώς, διατείνεται ότι τα προβαλλόμενα συμπληρωματικά έξοδα δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 111/1999, βάσει του οποίου ο οργανισμός παρεμβάσεως επιβαρύνεται με τα συμπληρωματικά έξοδα που προκύπτουν από τη μη συμφωνία προς τις σχετικές προδιαγραφές των παραδοθέντων εμπορευμάτων. Κατ' αυτήν, ο συνιστών παρέκκλιση χαρακτήρας της διατάξεως αυτής σε σχέση με την αρχή κατά την οποία ο ανάδοχος φέρει τον εμπορικό κίνδυνο εμποδίζει την κατ' αναλογία επέκταση του πεδίου εφαρμογής της σε καταστάσεις όπου η μη συμφωνία του παραδοθέντος εμπορεύματος δεν είναι διαπιστωμένη. Ως εκ τούτου, ούτε οι διαπιστωθείσες όσον αφορά την παράδοση των εμπορευμάτων καθυστερήσεις, τις οποίες επικαλείται η ενάγουσα στις υποθέσεις T-215/01 και T-221/01, ούτε οι προβαλλόμενες ως μη ικανοποιητικές συνθήκες φορτώσεως του εμπορεύματος, που προβάλλει η ενάγουσα στην υπόθεση T-220/01, είναι δυνατόν να καλύπτονται από τη διάταξη αυτή. Επιπλέον, οι καταστάσεις αυτές δεν είναι παρόμοιες προς την παράδοση μη συμφώνου εμπορεύματος, πράγμα που, εξ ορισμού, δεν είναι καταλογιστέο στον ανάδοχο της προμήθειας της υπηρεσίας μεταφοράς, ενώ μια καθυστέρηση παραδόσεως ή προβαλλόμενες ως μη ικανοποιητικές συνθήκες φορτώσεως είναι δυνατόν να του καταλογιστούν.
- 118 Η Επιτροπή προσθέτει ότι τυχόν εφαρμογή του άρθρου 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 111/1999, σχετικά με τα συμπληρωματικά έξοδα, στα οποία ισχυρίζεται ότι υποβλήθηκε η ενάγουσα, όσον αφορά καθεμιά από τις τρεις υπό κρίση υποθέσεις, προϋποθέτει ότι το πταίσμα του οικείου οργανισμού παρεμβάσεως ή της αποθήκης αποθεματοποιήσεως είναι αποδεδειγμένο.

- 119 Τούτο δεν συμβαίνει όσον αφορά την υπόθεση T-220/01. Πράγματι, τα συμπληρωματικά έξοδα για τη φόρτωση καθώς και τα σχετικά με τη χρήση πλαστικών φύλλων, που προκύπτουν από προβλήματα υγειονομικής και κτηνιατρικής φύσεως καθώς και από προβλήματα σχετικά με τη φόρτωση, έπρεπε να έχουν προβλεφθεί από την ενάγουσα, εφόσον αυτή θα ενεργούσε ως συνετός επιχειρηματίας. Προκειμένου περί των επιβληθέντων από τις πολωνικές αρχές στην ενάγουσα προστίμων για υπερφορτώσεις στον άξονα των μεταφερόντων το εμπόρευμα φορηγών, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η ενάγουσα δεν αποδεικνύει το πταίσμα της αποθήκης αποθεματοποιήσεως που είχε ως συνέπεια την επιβολή των προστίμων αυτών.
- 120 Ούτε, άλλωστε, συμβαίνει κάτι τέτοιο όσον αφορά την υπόθεση T-221/01, επειδή τα συμπληρωματικά έξοδα που συνίστανται σε επισταλίες καταβληθείσες στον εφοπλιστή του πλοίου Okari MV προκύπτουν από κακή εκ μέρους της ενάγουσας εκτίμηση των εκ της συμβάσεως ναυλώσεως υποχρεώσεών της έναντι του εφοπλιστή. Σύμφωνα με την Επιτροπή, η σύμβαση ναυλώσεως αποτελούσε «berth charter» και όχι «port charter» πράγμα που, υπό τις σχετικές εν προκειμένω περιστάσεις, δεν επέβαλλε στην ενάγουσα να καταβάλει τις επισταλίες.
- 121 Δεύτερον, η Επιτροπή διατείνεται ότι, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η ενάγουσα, ζήτημα συμβατικής ευθύνης της ουδόλως προκύπτει από το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 111/1999 το οποίο, δεδομένου ότι το πεδίο εφαρμογής του περιορίζεται στις δυσχέρειες με τη Ρωσία, δεν της παρέχει εξουσία διευθύνσεως έναντι των κρατών μελών και, ιδίως, των οργανισμών τους παρεμβάσεως. Εξάλλου, έστω και αν η διάταξη αυτή παρείχε στην Επιτροπή τέτοια εξουσία διευθύνσεως και τόσο η τηλεομοιοτυπία της 14ης Οκτωβρίου 1999 (στις υποθέσεις T-215/01 και T-221/01) όσο και η τηλεομοιοτυπία της 15ης Νοεμβρίου 1999 (στην υπόθεση T-220/01) έπρεπε να θεωρηθούν ως οδηγίες, κατά την έννοια που τους προσδίδει η ενάγουσα, η αναποτελεσματικότητα αυτών των οδηγιών ουδόλως αποδεικνύει πταίσμα της Επιτροπής.
- 122 Τέλος, η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο ορισμένων αιτημάτων όσον αφορά καθεμιά από τις τρεις υποθέσεις. Κατ' αρχάς, σχετικά με το σύνολο των υποθέσεων, το εν λόγω κοινοτικό όργανο υποστηρίζει ότι, έστω και αν δεν έχει ειδικώς αμφισβητήσει το ακριβές ύψος ορισμένων ποσών των οποίων η

ενάγουσα ζητεί την καταβολή, αμφισβητεί ωστόσο τη σχετική αρχή και θεωρεί ότι δεν είναι δυνατό να είναι εν προκειμένω οφειλέτης. Περαιτέρω, όσον αφορά όλες τις υποθέσεις, τα σχετικά με τους τόκους αιτήματα δεν είναι θεμελιωμένα. Έστω και αν προέκυπταν από εμπορικούς διακανονισμούς συναφθέντες με τρίτους, οι διακανονισμοί αυτοί δεν μπορούν να αντιταχθούν στην Επιτροπή, η οποία είναι τρίτος σε σχέση με τέτοιους διακανονισμούς.

- 123 Εξάλλου, στην υπόθεση T-215/01, το αίτημα για την καταβολή 7 194,24 ευρώ πρέπει να απορριφθεί ελλείψει οποιασδήποτε δικαιολογήσεως. Βεβαίως, η ενάγουσα μνημονεύει στα δικόγραφα της δυσχέρειες σχετικά με τις εργασίες φορτώσεως και τα έξοδα για την προμήθεια πλατφορμών. Ωστόσο, δεν έχει αποδείξει την ύπαρξη καμιάς σχέσεως μεταξύ αυτών των προβαλλομένων δυσχερειών και του αιτήματος καταβολής των 7 194,24 ευρώ. Ομοίως, το αίτημα σχετικά με τα έξοδα δεν θεμελιώνεται. Έστω και αν τα έξοδα αυτά προέκυπταν από εμπορικό διακανονισμό συναφθέντα με τρίτο, τέτοιος διακανονισμός δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να αντιταχθεί στην Επιτροπή.
- 124 Τέλος, όσον αφορά την υπόθεση T-220/01, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, έστω και αν υποτεθεί ότι φέρει κάποια ευθύνη για τα συμπληρωματικά έξοδα επικάλυψης (με πλαστικά φύλλα) και για τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν λόγω υπερφορτώσεων στον άξονα, πράγμα που αυτή αμφισβητεί, πρέπει, επικουρικός, να γίνει καταμερισμός των ευθυνών με την ενάγουσα, υπεύθυνη, ως ανάδοχος, για τα έξοδα αυτά.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 125 Προκαταρκτικώς, επιβάλλεται, πρώτ' απ' όλα, να υπομνηστεί ότι, για τους εκτιθέμενους στις σκέψεις 81 έως 88 της παρούσας αποφάσεως λόγους, υφίσταται, όσον αφορά καθεμιά από τις υποθέσεις, σύμβαση μεταξύ της Επιτροπής και της ενάγουσας. Στη συνέχεια, πρέπει να υπομνηστεί ότι η

διαφορά αφορά, και στις τρεις υποθέσεις, ποσά των οποίων η ενάγουσα ζητεί την καταβολή λόγω συμβατικής ευθύνης της Κοινότητας. Ως εκ τούτου, πρέπει να προσδιοριστεί, σχετικά με κάθε υπόθεση και κάθε απαιτούμενο ποσό, εάν τα ποσά των οποίων η ενάγουσα ζητεί την καταβολή αναφέρονται στη μη εκπλήρωση συμβατικής υποχρεώσεως και, ενδεχομένως, να προσδιοριστεί η ταυτότητα του έχοντος το αντίστοιχο προς την εν λόγω υποχρέωση δικαίωμα.

— Όσον αφορά την υπόθεση T-215/01

- 126 Η διαφορά αφορά, πρώτον, ποσό ύψους 7 194,24 ευρώ σχετικά με το οποίο δεν υφίσταται αμφισβήτηση ότι αντιστοιχεί στο μη καταβληθέν από τον ΙΒΕΑ υπόλοιπο της θέσεως σχετικά με την παροχή υπηρεσίας μεταφοράς του τιμολογίου BRU 135 039. Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, το ποσό αυτό παρακρατήθηκε από τον ΙΒΕΑ ως αποζημίωση για προβαλλόμενες ζημιές αναφορικά με τις πλατφόρμες επί των οποίων ήταν τοποθετημένο το προς μεταφοράν εμπόρευμα.
- 127 Προκειμένου περί του αιτήματος αυτού, πρέπει να προσδιοριστεί αν, μεταξύ των υποχρεώσεων της ενάγουσας ως αναδόχου, περιλαμβάνεται και η υποχρέωση επιστροφής, σε καλή κατάσταση, στην Αίρπη, των εν λόγω πλατφορμών.
- 128 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η σύμβαση δεν περιέχει καμιά διάταξη που να επιτρέπει να θεωρηθεί ότι η ενάγουσα υποχρεούνταν, ως ανάδοχος, να επιστρέψει στην αποθήκη αποθεματοποίησης τις πλατφόρμες επί των οποίων είχε εναποθετηθεί το εμπόρευμα. Ως εκ τούτου, τυχόν μη επιστροφή των πλατφορμών αυτών σε καλή κατάσταση δεν είναι δυνατόν, εν πάση περιπτώσει, να συνιστά μη εκ μέρους της ενάγουσας εκπλήρωση των υποχρεώσεών της, όπως αυτές καθορίζονται από τη σύμβαση.

- 129 Εξ αυτού έπεται ότι το ποσό των 7 194,24 ευρώ καταλογίστηκε στην ενάγουσα χωρίς ο καταλογισμός αυτός να βρίσκει κάποια βάση στη συμβατική σχέση μεταξύ της Επιτροπής και της ενάγουσας. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό το αίτημα της ενάγουσας σχετικά με το ποσό των 7 194,24 ευρώ (βλ., υπό την έννοια αυτή, την προπαρατεθείσα απόφαση Fuchs κατά Επιτροπής, σκέψεις 76 και 77).
- 130 Η διαφορά έχει σχέση, δεύτερον, με το ποσό των 57 515,63 USD, ως προς το οποίο δεν αμφισβητείται ότι αντιστοιχεί στο μη καταβληθέν από τον ΙΒΕΑ υπόλοιπο του χρεωθέντος από την ενάγουσα ποσού όσον αφορά επισταλίες (τιμολόγιο BRU 135 039).
- 131 Σύμφωνα με την ενάγουσα, οι επισταλίες των οποίων ζητεί την πληρωμή προκύπτουν από την καθυστέρηση που σημειώθηκε στη φόρτωση του εμπορεύματος από την αποθήκη της Alpine. Επομένως, πρέπει να εξεταστεί το ζήτημα εάν η εργασία φορτώσεως αποτελεί εργασία καλυπτόμενη από τη συναφθείσα μεταξύ της Επιτροπής και της ενάγουσας σύμβαση και, ενδεχομένως, να προσδιοριστεί ποια από τις δυο, η ενάγουσα ή η Επιτροπή, φέρει την ευθύνη για την εργασία αυτή.
- 132 Σύμφωνα με το άρθρο 1 του κανονισμού 1815/1999, ο διαγωνισμός άρχεται με τον καθορισμό των εξόδων μεταφοράς του αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη από τα αποθέματα παρεμβάσεως και μέχρι ορισμένους τόπους προορισμού στη Ρωσία. Επομένως, προκύπτει ότι η συναφθείσα μεταξύ της Επιτροπής και της ενάγουσας σύμβαση είναι σύμβαση μεταφοράς. Ως εκ τούτου, πρέπει να θεωρηθεί ότι η σύμβαση αυτή συνεπάγεται, όπως κάθε σύμβαση μεταφοράς, την παροχή υπηρεσίας φορτώσεως· η οποία αποτελεί αναγκαία προηγούμενη εργασία για τη μετακίνηση του εμπορεύματος. Καμιά διάταξη των κανονισμών 111/1999 και 1815/1999 δεν αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής της συμβάσεως μεταφοράς την εργασία φορτώσεως. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι η εργασία αυτή αποτελεί μέρος της συμβάσεως.
- 133 Σύμφωνα με το άρθρο 2 του κανονισμού 1815/1999, η προμήθεια παροχής υπηρεσίας που αναλαμβάνει ο ανάδοχος συμπεριλαμβάνει, εκτός από τη μεταφορά, και την ανάληψη της ευθύνης για το εμπόρευμα από τις αποθήκες των οργανισμών παρεμβάσεως μέχρι την αποβάθρα φορτώσεως.

- 134 Εν προκειμένω, η παραλαβή περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 2 του κανονισμού 1815/1999 δεν μπορεί να καλύπτει πλήρως την υλική εργασία της φορτώσεως. Πράγματι, σύμφωνα με τον κανονισμό 1643/89, κατά την έξοδο από την αποθεματοποίηση, η διακίνηση του αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη μέχρι την αποβάθρα εναποθέσεως και η φόρτωσή του σε φορτηγό, αποκλεισμένης της διευθετήσεως του φορτίου, αποτελούν υλικές εργασίες καλυπτόμενες από τα κατ' αποκοπήν ποσά που καταβάλλει το ΕΓΓΠΕ για τις υλικές εργασίες που προκύπτουν από την αποθεματοποίηση των γεωργικών προϊόντων. Εξ αυτού έπεται ότι το ΕΓΓΠΕ είχε ήδη χρηματοδοτήσει την εργασία φορτώσεως, στα φορτηγά, των 3 000 τόνων αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη που αποτελούσαν την παρτίδα αριθ. 4, στο πλαίσιο του προκηρυχθέντος με τον κανονισμό 1815/1999 διαγωνισμού. Υπό τις συνθήκες αυτές, αντίκειται προς την αρχή της ορθής διαχειρίσεως των οικονομικών πόρων της Κοινότητας, όπως έχει αναγνωριστεί από την κοινοτική νομολογία (απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Ιουλίου 2003, C-87/01 P, Επιτροπή κατά CCRE, Συλλογή 2003, σ. I-7617, σκέψη 40), η εκ νέου ανάθεση, για δεύτερη φορά, της εργασίας αυτής, επιφορτίζοντας με αυτήν τον ανάδοχο της προμήθειας, στο πλαίσιο του προκηρυχθέντος με τον κανονισμό 1815/1999 διαγωνισμού. Η ίδια η Επιτροπή αναγνώρισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι δεν ήταν δυνατό να γίνει, όσον αφορά την εργασία φορτώσεως, δεύτερη ανάθεση. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι, εν προκειμένω, το άρθρο 2 του κανονισμού 1815/1999 δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την ανάθεση στην ενάγουσα της φορτώσεως του σχετικού εμπορεύματος.
- 135 Εξάλλου, όπως προκύπτει από την ανάλυση της προσφοράς, της οποίας η συμφωνία προς τις προδιαγραφές του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο 5, του κανονισμού 111/1999 δεν αμφισβητείται, προκύπτει ότι η ενάγουσα απέκλεισε τις υπηρεσίες χειρισμού και φορτώσεως από τις εργασίες που δεσμευόταν να εκτελέσει. Πράγματι, υπό τη στήλη «Έξοδα χειρισμού και φόρτωσης» της αναλύσεως της προσφοράς, όπως προβλέπεται από το παράρτημα II του κανονισμού 111/1999, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1125/1999, η ενάγουσα σημείωσε τη μνεία «μη ισχύουσα». Πάντως, βάσει ακριβώς της προσφοράς αυτής, η Επιτροπή κατακύρωσε την προμήθεια στην ενάγουσα.
- 136 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι δεν είναι δυνατόν να εμπίπτει στην ενάγουσα η εργασία φορτώσεως του εμπορεύματος. Ως εκ τούτου, η εργασία αυτή είναι στην αρμοδιότητα της Επιτροπής, ως συμβαλλομένου μέρους σε σύμβαση μεταφοράς, στο πλαίσιο της οποίας η φόρτωση αποτελεί αναγκαία προηγούμενη εργασία για να καταστεί δυνατή, στη συνέχεια, η διακίνηση του εμπορεύματος.

- 137 Στο στάδιο αυτό, επιβάλλεται να προσδιοριστεί εάν η Επιτροπή παρέβη τις σχετικές με την εργασία φορτώσεως συμβατικές υποχρεώσεις της.
- 138 Εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν προέβη, η ίδια, στη φόρτωση του σχετικού εμπορεύματος. Η εργασία αυτή εκτελέστηκε από την Alpine, ενεργούσα για λογαριασμό της Επιτροπής όπως επιβεβαιώνει η τηλεομοιοτυπία της 14ης Οκτωβρίου 1999, σύμφωνα με την οποία οι υπηρεσίες της Επιτροπής ανέφεραν ότι οι αποθήκες αποθεματοποίησης ενεργούσαν επ' ονόματι και για λογαριασμό της Κοινότητας.
- 139 Δεν αμφισβητείται ότι στην εργασία φορτώσεως σημειώθηκε κάποια καθυστέρηση λόγω της συμπεριφοράς της Alpine. Αφενός, οι υλικές εργασίες φορτώσεως άρχισαν με καθυστέρηση οκτώ ημερών, λόγω της αδικαιολόγητης αρνήσεως της Alpine να μην προβεί στη φόρτωση αν δεν γίνονταν δεκτές οι απαιτήσεις της σχετικά με τα έξοδα διευθέτησεως φορτίου και τη σύσταση εγγυήσεως. Ο αδικαιολόγητος χαρακτήρας της αρνήσεως της Alpine επιβεβαιώνεται από την τηλεομοιοτυπία της 14ης Οκτωβρίου 1999, με την οποία οι υπηρεσίες της Επιτροπής ανέφεραν, κατ' ουσίαν, ότι τα συμπληρωματικά έξοδα ήσαν αδικαιολόγητα και ότι η απαίτηση συμπληρωματικής εγγυήσεως όσον αφορά τις πλατφόρμες ούτε ήταν σωστή ούτε προβλεπόταν από την ισχύουσα νομοθεσία. Αφετέρου, η Alpine δεν τήρησε τον ρυθμό των δέκα φορτώσεων ημερησίως που είχε δηλώσει στην ενάγουσα στο έγγραφο καθορισμού των τιμών της της 25ης Αυγούστου 1999.
- 140 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι η εργασία φορτώσεως του εμπορεύματος στα φορτηγά, η οποία, δυνάμει της συμβάσεως, επιβάρυνε την Επιτροπή, δεν εκτελέστηκε ορθώς. Επομένως, η Επιτροπή πρέπει να φέρει τις συνέπειες αυτής της κακής εκτελέσεως.
- 141 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι οι καθυστερήσεις που σημειώθηκαν κατά την εκτέλεση της εργασίας φορτώσεως είχαν ως αποτέλεσμα την παρατεταμένη αδικαιολόγητη ακινητοποίηση του πλοίου Freedom III στον λιμένα του

Grimsby. Αντιθέτως, η δικογραφία δεν περιλαμβάνει κανένα στοιχείο που να επιρρωννύει τη θέση της ενάγουσας κατά την οποία η αδικαιολόγητη ακινητοποίηση του πλοίου Freedom III στον λιμένα αφίξεως οφείλεται και στην κακή εκτέλεση της εργασίας φορτώσεως του εμπορεύματος από την αποθήκη της Alpine. Από τη δικογραφία προκύπτει ότι το πλοίο Freedom III ήταν έτοιμο για εκφόρτωση, στον λιμένα αφίξεως, κατά την ημερομηνία της 25ης Νοεμβρίου 1999 και ότι η εκφόρτωση άρχισε, στην πραγματικότητα, μόλις στις 11 Δεκεμβρίου 1999 για να περατωθεί στις 17 Δεκεμβρίου 1999 (βλ. ανωτέρω σκέψη 26). Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι η ακινητοποίηση του πλοίου Freedom III στον λιμένα αφίξεως οφείλεται στην καθυστέρηση ή τη βραδύτητα των εργασιών εκφορτώσεως. Επομένως, οι επισταλίες που σημειώθηκαν στον λιμένα αφίξεως δεν μπορούν να έχουν ως αιτία την κακή εκ μέρους της Alpine εκτέλεση των εργασιών φορτώσεως. Κατά συνέπεια, μόνο οι επισταλίες σχετικά με την ακινητοποίηση του πλοίου στον λιμένα αναχωρήσεως πρέπει να χρεωθούν στην Επιτροπή.

- 142 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι οι επισταλίες σχετικά με την ακινητοποίηση του πλοίου στον λιμένα αναχωρήσεως ανέρχονται σε 23 072,89 USD (βλ. ανωτέρω σκέψη 25). Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό το αίτημα της ενάγουσας για την καταβολή του υπολοίπου της σχετικής με τις επισταλίες θέσεως του τιμολογίου BRU 135 039, για ποσό ύψους 23 072,89 USD.
- 143 Η διαφορά έχει σχέση, τρίτον, αφενός, με έξοδα ύψους 7 096,37 ευρώ και 343,93 USD, που προέκυψαν από καθυστερήσεις εξοφλήσεως τιμολογίων αποσταλέντων στον IBEA και, αφετέρου, με τόκους υπερημερίας αναφορικά με τα ποσά των οποίων η ενάγουσα, στο πλαίσιο της υπό κρίση αγωγής, ζητεί την καταβολή.
- 144 Από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι τα ποσά των 7 096,37 ευρώ και 343,93 USD έχουν σχέση με την κατ' αποκοπήν αποζημίωση, με επιτόκιο 14 % ετησίως, για την καθυστέρηση με την οποία ο IBEA εξοφλήσε, αφενός, το τιμολόγιο BRU 135 039, ως ημερομηνία αποπληρωμής του οποίου είχε οριστεί από την ενάγουσα η 12η Ιανουαρίου 2000 και το οποίο εξοφλήθηκε στις 10 Μαρτίου 2000, και, αφετέρου, το τιμολόγιο BRU 137 810, του οποίου η ημερομηνία αποπληρωμής, που είχε καθοριστεί από την ενάγουσα, ήταν για τις 25 Μαΐου 2000 και το οποίο εξοφλήθηκε στις 23 Ιουνίου 2000. Βεβαίως, μια καθυστέρηση πληρωμής συνεπάγεται ζημία για την οποία ο δανειστής πρέπει να ικανοποιηθεί. Όμως, καθυστέρηση καταβολής υφίσταται μόνο ύστερα από

όχληση προς τον οφειλέτη (βλ., υπό την έννοια αυτή, την προπαρατεθείσα απόφαση Fuchs κατά Επιτροπής, σκέψη 78). Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι η σύμβαση προμηθείας δεν προβλέπει την ύπαρξη αυτοδίκαιης οχλήσεως απλώς και μόνο επειδή έχει λήξει η σχετική προθεσμία. Εξάλλου, δεν προκύπτει από τη δικογραφία ότι έγινε τέτοια όχληση προς την Επιτροπή πριν από τις 16 Μαΐου 2001. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί το αίτημα καταβολής του ποσού των 7 096,37 ευρώ και του ποσού των 343,93 USD, τα οποία, και τα δύο, αφορούν προβαλλόμενες καθυστερήσεις πληρωμής πριν από τις 16 Μαΐου 2001.

- 145 Προκειμένου περί των τόκων υπερημερίας, αυτοί οφείλονται μόνο για τα ποσά των 7 194,24 ευρώ και των 23 072,89 USD, υπολογιζόμενοι από τις 16 Μαΐου 2001, ημερομηνία κατά την οποία η ενάγουσα ζήτησε από την Επιτροπή την καταβολή των εν λόγω ποσών και μέχρι ολοσχερούς αποπληρωμής. Όσον αφορά το ποσοστό του ετήσιου επιτοκίου για τους φόρους υπερημερίας που πρέπει να ισχύσει, επιβάλλεται ελλείψει επιτοκίου που να έχει συμβατικώς οριστεί κατόπιν κοινής συμφωνίας των συμβαλλομένων μερών, να υπολογιστεί τούτο βάσει του επιτοκίου που καθορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες δραστηριότητες αναχρηματοδότησεως, όπως ίσχυε κατά τις διάφορες φάσεις της κρίσιμης περιόδου, προσηυξημένο κατά δύο μονάδες (προπαρατεθείσα απόφαση Fuchs, σκέψη 78).

— Όσον αφορά την υπόθεση T-220/01

- 146 Η διαφορά έχει σχέση με διάφορα ποσά, ως προς τα οποία δεν αμφισβητείται ότι είναι σχετικά με συμπληρωματικά έξοδα που, όλα τους, αφορούν την εργασία φορτώσεως του εμπορεύματος. Έτσι, τα 82 991,96 DEM αντιστοιχούν στο μη καταβληθέν ποσό του τιμολογίου BRU 135 963, σχετικά με τα συμπληρωματικά έξοδα που η ενάγουσα κατέβαλε στη Nordfrost για πρόσθετες εργασίες φορτώσεως. Ομοίως, δεν αμφισβητείται ότι τα 12 300 DEM αντιστοιχούν στο σχετικό μέρος του μη καταβληθέντος ποσού του τιμολογίου BRU 135 964, σχετικά με τα συμπληρωματικά έξοδα που αντιστοιχούσαν στη χρήση των πλαστικών φύλλων που είχαν επιτεθεί από τη Nordfrost κατά τη φόρτωση του εμπορεύματος. Ούτε, πολλώ μάλλον,

αμφισβητείται μεταξύ των διαδίκων ότι τα 6 960 DEM που ζητεί η ενάγουσα δεν αντιστοιχούν στο μη καταβληθέν ποσό του τιμολογίου BRU 135 099, σχετικά με τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν στην ενάγουσα από τις πολωνικές αρχές λόγω της υπερφορτώσεως του άξονα των χρησιμοποιηθέντων για τη μεταφορά του εμπορεύματος φορτηγών.

- 147 Επομένως, πρέπει να εξακριβωθεί αν η εργασία φορτώσεως εμπίπτει στο πεδίο της συναφθείσας μεταξύ της Επιτροπής και της ενάγουσας συμβάσεως, στο πλαίσιο προκηρυχθέντος με τον κανονισμό 1799/1999 διαγωνισμού, και, ενδεχομένως, να διαπιστωθεί ποιος είναι ο συμβαλλόμενος που φέρει το οικονομικό βάρος αυτής της εργασίας.
- 148 Σύμφωνα με το άρθρο 1 του κανονισμού 1799/1999, ο διαγωνισμός προκηρύσσεται για τον καθορισμό των εξόδων μεταφοράς ορισμένων παρτίδων βοείου κρέατος από τα αποθέματα παρεμβάσεως μέχρι ορισμένους τόπους προορισμού στη Ρωσία. Επομένως, προκύπτει ότι η συναφθείσα μεταξύ της Επιτροπής και της ενάγουσας σύμβαση είναι, όπως ακριβώς και η επίμαχη σύμβαση στην υπόθεση Τ-215/01 (βλ. ανωτέρω σκέψη 132), σύμβαση μεταφοράς που συνελάγεται, κατ' αρχήν, εργασία φορτώσεως. Εν προκειμένω, καμιά διάταξη των κανονισμών 111/1999 και 1799/1999 δεν αποκλείει αυτή την εργασία από τις καλυπτόμενες από τη σύμβαση παροχές υπηρεσιών. Κατά συνέπεια, η εργασία φορτώσεως αποτελεί μέρος της συναφθείσας μεταξύ της Επιτροπής και της ενάγουσας συμβάσεως.
- 149 Στο πλαίσιο της συμβάσεως αυτής, στην ενάγουσα εμπίπτει η εργασία φορτώσεως. Πράγματι, σύμφωνα με το άρθρο 2 του κανονισμού 1799/1999, η προμήθεια περιλαμβάνει, εκτός από τη μεταφορά, και την ανάληψη της ευθύνης για το εμπόρευμα από τις αποθήκες των οργανισμών παρεμβάσεως μέχρι την αποβάθρα φορτώσεως. Εν προκειμένω, τίποτα δεν εμποδίζει ώστε η ανάληψη της ευθύνης για το εμπόρευμα να καλύπτει τη φόρτωση του εμπορεύματος, διότι, αντίθετα προς ό,τι προβλέπεται για την προμήθεια του αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη (βλ. ανωτέρω σκέψη 134), για την εργασία φορτώσεως δεν χορηγείται, δυνάμει του κανονισμού 1643/89, κοινοτική χρηματοδότηση. Επιπλέον, κατά την ανάληψη της προσφοράς βάσει της οποίας της κατακυρώθηκε από την Επιτροπή η προμήθεια, η ενάγουσα ρητώς δήλωσε ότι θα χρέωνε τις εργασίες χειρισμού και φορτώσεως με το ποσό των 21,80 ευρώ ανά μεικτό τόνο εμπορεύματος.

- 150 Ωστόσο, μολονότι η ενάγουσα αναγνώρισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι είχε δύναμι της συμβάσεως αναλάβει την εργασία φορτώσεως, παρ' όλα αυτά ισχυρίστηκε ότι αναγκάστηκε, από τον BLE, αφενός, να συμπεριλάβει τις εργασίες χειρισμού και φορτώσεως στην προσφορά της και, αφετέρου, να αναθέσει ως υπεργολαβία αυτές τις εργασίες στη Nordfrost. Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η ενάγουσα περιορίζεται στο να επικαλείται το περίπλοκο διάγραμμα τιμολογήσεως σχετικά με τις εργασίες χειρισμού και φορτώσεως (βλ. ανωτέρω σκέψη 35). Συναφώς, αρκεί να επισημανθεί ότι από κανένα στοιχείο της δικογραφίας, ούτε καν από το εν λόγω διάγραμμα τιμολογήσεως, δεν επιρρωννύεται ο ισχυρισμός κατά τον οποίο η σχετική με τη φόρτωση προσφορά της ενάγουσας δεν αποτελεί αποτέλεσμα κανενός εξαναγκασμού. Εξάλλου, ούτε έχει διαπιστωθεί ότι η ενάγουσα υποχρεούνταν να προσφύγει στις υπηρεσίες της Nordfrost για την πραγματοποίηση της εργασίας φορτώσεως. Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι η ενάγουσα υπήρξε απολύτως σύμφωνη όσον αφορά τη φόρτωση και ότι με τη θέλησή της ανέθεσε την εκτέλεση της σχετικής πράξεως στη Nordfrost.
- 151 Προκειμένου περί του επιχειρήματος της ενάγουσας ότι η Nordfrost ενήργησε, κατά την εκτέλεση της εργασίας φορτώσεως, ως εντολοδόχος της Επιτροπής, αρκεί να επισημανθεί ότι στη δικογραφία δεν περιλαμβάνεται κανένα στοιχείο που να επιτρέπει τέτοιο συμπέρασμα. Ειδικότερα, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η ενάγουσα, η τηλεομοιοτυπία της 14ης Οκτωβρίου 1999, που απέστειλαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής στον ΙΒΕΑ, στο πλαίσιο της υποθέσεως T-215/01, ουδεμία ασκεί επιρροή εφόσον, όπως ακριβώς και στην υπόθεση T-220/01, στην ενάγουσα εμπίπτει η εργασία φορτώσεως. Πράγματι, η εν λόγω τηλεομοιοτυπία απεστάλη στο πλαίσιο υποθέσεως κατά την οποία στην Επιτροπή ανέπτυξε η εργασία φορτώσεως (βλ. ανωτέρω σκέψη 136) και κατά την οποία η εργασία αυτή είχε ανατεθεί στην αποθήκη αποθεματοποιήσεως. Στο πλαίσιο ακριβώς αυτής της τυπικής περιπτώσεως, η αποθήκη αποθεματοποιήσεως δύναται, ενδεχομένως, να θεωρηθεί, στο πλαίσιο μιας συμβάσεως, ως ενεργούσα επ' ονόματι και για λογαριασμό της Επιτροπής.
- 152 Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι η προβαλλόμενη κακή εκ μέρους της Nordfrost εκτέλεση της εργασίας φορτώσεως και τα τυχόν συμπληρωματικά έξοδα που αυτή προκάλεσε εμπίπτουν, στο πλαίσιο της συμβατικής σχέσεως μεταξύ της Επιτροπής και της ενάγουσας, στην αποκλειστική ευθύνη της ενάγουσας.

- 153 Υπό τις συνθήκες αυτές, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η ενάγουσα (βλ. ανωτέρω σκέψεις 97, 99 επ.), ορθώς ο BLE αρνήθηκε να αναλάβει το βάρος των σχετικών με την εργασία φορτώσεως συμπληρωματικών εξόδων, αυτή δε η άρνηση δεν είναι δυνατόν να συνιστά παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 111/1999. Εν πάση περιπτώσει, η διάταξη αυτή αφορά μόνο την ανάληψη συμπληρωματικών εξόδων συνδεδεμένων με την παράδοση μη σύμφωνου προς τις σχετικές προδιαγραφές εμπορεύματος, πράγμα που δεν συμβαίνει εν προκειμένω.
- 154 Εξάλλου, η προβαλλόμενη ανυπαρξία αποτελεσματικής παρεμβάσεως της Επιτροπής για τη διασφάλιση της πληρωμής από την BLE ορισμένων εξόδων, όπως ισχυρίζεται η ενάγουσα (βλ. ανωτέρω σκέψεις 107 και 109), δεν είναι δυνατόν να συνιστά, όπως προβάλλεται ο ισχυρισμός, παράβαση, της προβλεπόμενης από το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 111/1999 υποχρεώσεως. Πράγματι, εφόσον ορθώς ο BLE δεν προέβη στην πληρωμή των συμπληρωματικών εξόδων στα οποία είχε υποβληθεί η ενάγουσα, καμιά παρέμβαση της Επιτροπής σχετικά με την πληρωμή αυτή δεν θα μπορούσε να διευκολύνει τη συνέχιση της προμήθειας.
- 155 Εκ των ανωτέρω απορρέει ότι δεν μπορεί να υφίσταται συμβατική ευθύνη της Κοινότητας, στο πλαίσιο της υποθέσεως Τ-220/01. Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί το κύριο, στην υπόθεση αυτή, αίτημα της ενάγουσας.

— Όσον αφορά την υπόθεση Τ-221/01

- 156 Κατόπιν της παραιτήσεως της ενάγουσας από το αίτημά της εξοφλήσεως του τιμολογίου BRU 413 1828, για ποσό 23 115,49 ευρώ, η διαφορά έχει σχέση με το ποσό των 25 761,11 USD, που αντιστοιχεί στο εναπομένον οφειλόμενο υπόλοιπο του τιμολογίου BRU 114 4316, σχετικά με επισταλίες.

- 157 Είναι δεδομένο ότι, στις 5 Οκτωβρίου 1999, η ενάγουσα πληροφόρησε τον DAF σχετικά με την πρόθεσή της να προβεί στην παραλαβή του εμπορεύματος στις 15 Οκτωβρίου 1999. Θεωρείται επίσης δεδομένο ότι, στις 15 Οκτωβρίου 1999, η ενάγουσα δεν μπόρεσε να παραλάβει το εμπόρευμα λόγω του ότι ο DAF δεν είχε καταρτίσει τα πιστοποιητικά παραλαβής του εμπορεύματος. Ούτε, πολλώ μάλλον, αμφισβητείται ότι το εμπόρευμα ήταν διαθέσιμο μόλις στις 28 Οκτωβρίου 1999.
- 158 Επιβάλλεται να θεωρηθεί ότι, όσον αφορά την υπόθεση T-221/01, στο πλαίσιο της συναφθείσας μεταξύ της ενάγουσας και της Επιτροπής συμβάσεως, η Επιτροπή αναλαμβάνει την ευθύνη να θέσει το εμπόρευμα στη διάθεση της ενάγουσας. Εξάλλου, από το άρθρο 7 του κανονισμού 111/1999, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1125/1999, προκύπτει ότι η παραλαβή του εμπορεύματος μπορεί να γίνει ευθύς ως ο οργανισμός παρεμβάσεως λάβει την απόδειξη ότι η εγγύηση προμηθείας έχει συσταθεί.
- 159 Εν προκειμένω, ούτε έχει αποδειχθεί ούτε καν έχει υποστηριχθεί ότι, κατά την ημερομηνία της 15ης Οκτωβρίου 1999, ο DAF δεν είχε λάβει την απόδειξη της συστάσεως εγγυήσεως προμηθείας. Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι το εμπόρευμα έπρεπε να μπορεί να παραληφθεί από την ενάγουσα κατά την ημερομηνία της 15ης Οκτωβρίου 1999. Εξάλλου, η Επιτροπή δεν προέβαλε κανένα ισχυρισμό που να δικαιολογεί για ποιο λόγο το εμπόρευμα δεν ήταν διαθέσιμο κατά την ημερομηνία εκείνη. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι το γεγονός ότι το εμπόρευμα δεν ήταν διαθέσιμο κατά την ημερομηνία της 15ης Οκτωβρίου 1999 συνιστά παράβαση εκ μέρους της Επιτροπής των συμβατικών υποχρεώσεών της.
- 160 Ωστόσο, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι καταβληθείσες στον εφοπλιστή του πλοίου Okari MV επισταλίες προκύπτουν από την εσφαλμένη εκ μέρους της ενάγουσας εκτίμηση της φύσεως της συναφθείσας μεταξύ αυτής και του εν λόγω εφοπλιστού συμβάσεως ναυλώσεως. Σύμφωνα με το εν λόγω όργανο, η σύμβαση ναυλώσεως αποτελεί «berth charter» και όχι «port charter», γεγονός που επέτρεπε στην ενάγουσα να αρνηθεί να καταβάλει τις ζητηθείσες επισταλίες.

- 161 Συναφώς, αρκεί να σημειωθεί ότι η Επιτροπή, ως τρίτος στη σύμβαση ναυλώσεως, δεν μπορεί να επαναχαρακτηρίσει ένα «berth charter». Επιπλέον, δεν αμφισβητείται, μεταξύ της ενάγουσας και του εφοπλιστή, ότι η σύμβαση ναυλώσεως αποτελούσε «port charter». Εξάλλου, η σύμβαση αυτή εκτελέστηκε ως τέτοιου είδους. Υπό τις συνθήκες αυτές, τίποτε δεν επιτρέπει να θεωρηθεί ότι κακώς η ενάγουσα κατέβαλε στον εφοπλιστή του πλοίου Okari MV επισταλίες.
- 162 Δεν αμφισβητείται ότι το ποσό των 25 761,11 USD, που η ενάγουσα κατέβαλε ως επισταλίες για την αδικαιολόγητη ακινητοποίηση του πλοίου Okari MV στον λιμένα αναχωρήσεως, αιτιολογείται από την εκπρόθεσμη παράδοση σ' αυτήν του εμπορεύματος. Επομένως, το αίτημα της ενάγουσας σχετικά με το ποσό αυτό πρέπει να γίνει δεκτό.
- 163 Το ποσό αυτό πρέπει να προσαυξηθεί με τόκους υπερημερίας, υπολογιζόμενους από τις 3 Αυγούστου 2001, ημερομηνία κατά την οποία η ενάγουσα ζήτησε από την Επιτροπή την πληρωμή του οφειλομένου ποσού, και μέχρι ολοσχερούς αποπληρωμής. Ελλείψει συμβατικού επιτοκίου, που να έχει οριστεί με κοινή συμφωνία των συμβαλλομένων, το ισχύον επιτόκιο όσον αφορά τους τόκους υπερημερίας υπολογίζεται βάσει του επιτοκίου που έχει οριστεί από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες ενέργειες αναχρηματοδότησεως, όπως ίσχυε κατά τις διάφορες φάσεις της κρίσιμης περιόδου, προσηυξημένο κατά δύο μονάδες.

Συμπέρασμα όσον αφορά τα κύρια αιτήματα που στηρίζονται στο άρθρο 238 ΕΚ

- 164 Στην υπόθεση T-215/01, ορισμένα από τα στοιχεία του κυρίου αιτήματος δεν έχουν γίνει δεκτά. Έτσι, το αίτημα της ενάγουσας σχετικά με την καταβολή του εναπομένου υπολοίπου που οφείλεται σχετικά με τη θέση «επισταλίες» του τιμολογίου BRU 135 039 για ποσό 57 515,63 USD έγινε δεκτό μόνο μέχρι του ποσού των 23 072,89 USD. Εξάλλου, το αίτημα της ενάγουσας σχετικά με την καταβολή δαπανών ύψους 7 096,37 ευρώ και 343,93 USD δεν έχει γίνει δεκτό. Τέλος, μόνο τα ποσά που η Επιτροπή υποχρεούται να καταβάλει στην ενάγουσα έχουν προσαυξηθεί με τόκους υπερημερίας.

- 165 Στην υπόθεση T-220/01, το κύριο αίτημα απορρίπτεται στο σύνολό του.
- 166 Στην υπόθεση T-221/01, το κύριο αίτημα, όπως τροποποιήθηκε μετά την παραίτηση της ενάγουσας από το αίτημά της σχετικά με την καταβολή του τιμολογίου BRU 413 1828, γίνεται δεκτό.
- 167 Εφόσον δεν έχουν γίνει πλήρως δεκτά τα κύρια αιτήματα στις υποθέσεις T-215/01 και T-220/01, πρέπει να εξεταστούν τα επικουρικά υποβληθέντα, όσον αφορά αυτές τις δύο υποθέσεις, αιτήματα.

Όσον αφορά τα επικουρικά αιτήματα που στηρίζονται στα άρθρα 235 ΕΚ και 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, σχετικά με τις υποθέσεις T-215/01 και T-220/01

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 168 Η Επιτροπή ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι, στις υποθέσεις T-215/01 και T-220/01, τα στηριζόμενα στα άρθρα 235 ΕΚ και 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ αιτήματα είναι απαράδεκτα για τον λόγο ότι τα σχετικά δικόγραφα δεν πληρούν τις επιταγές του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας.

- 169 Ειδικότερα, η ενάγουσα έχει παραλείψει, όσον αφορά και τις δύο αυτές υποθέσεις, να δηλώσει σε ποια έκταση οι προβαλλόμενες παραβάσεις της Επιτροπής συνιστούν κατάφωρη παράβαση υπέρτερου κανόνα δικαίου προστατεύοντος τους ιδιώτες ούτε έχει, καθ' οιονδήποτε τρόπο, αναπτύξει το ζήτημα της υπάρξεως αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ αυτών των προβαλλομένων παραβάσεων και των ζημιών που ισχυρίζεται ότι έχει υποστεί.
- 170 Η Επιτροπή υποστηρίζει επίσης ότι τα αιτήματα σχετικά με την πληρωμή εξόδων ύψους 7096,37 ευρώ και 343,93 USD όσον αφορά την υπόθεση Τ-215/01 καθώς και το αίτημα σχετικά με την εξόφληση του τιμολογίου BRU 135 964, όσον αφορά την υπόθεση Τ-220/01, είναι απολύτως ανατιολόγητα κατά το στάδιο του δικογράφου της αγωγής.
- 171 Η ενάγουσα ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, όσον αφορά και τις δυο υποθέσεις, ότι το δικόγραφο περιλαμβάνει, σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 44 του Κανονισμού Διαδικασίας, συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση όσον αφορά το επικουρικό αίτημα.
- 172 Συναφώς, η ενάγουσα διατείνεται, όσον αφορά και τις δυο υποθέσεις, ότι στο δικόγραφο της αγωγής μνημονεύονται τα ακριβή αριθμητικά στοιχεία σχετικά με τη ζημία την οποία έχει υποστεί και η οποία αφορά το υπόλοιπο που εξακολουθεί να οφείλεται επί των αποσταλέντων στον οργανισμό παρεμβάσεως τιμολογίων.
- 173 Σε κάθε σχετικό δικόγραφο προσδιορίζεται επακριβώς η προσαπτόμενη στην Επιτροπή συμπεριφορά ως προκύπτουσα, αφενός, από παραλείψεις όσον αφορά τον σχεδιασμό και τη σύνταξη των γενικών όρων της οικείας προμήθειας και, αφετέρου, από τις παραλείψεις της Επιτροπής όσον αφορά την οργάνωση και τον έλεγχο της εργασίας των λοιπών παρεμβάντων στο

πλαίσιο της προμήθειας αυτής, δηλαδή των οργανισμών παρεμβάσεως και των αποθηκών αποθεματοποιήσεως.

- 174 Σε κάθε δικόγραφο καταδεικνύεται η ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της ζημίας και της προσαπτομένης συμπεριφοράς, ενώ διευκρινίζεται ότι η παρέμβαση και ο έλεγχος της Επιτροπής θα επέτρεπαν την άρση των αρνήσεων της οικείας αποθήκης αποθεματοποιήσεως και του οικείου οργανισμού παρεμβάσεως.
- 175 Η ενάγουσα ισχυρίζεται ακόμη, όσον αφορά και τις δυο υποθέσεις, ότι, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, τα διάφορα στοιχεία των αιτημάτων της συνοδεύονται από επαρκή, από πλευράς των επιταγών του άρθρου 44 του Κανονισμού Διαδικασίας, δικαιολόγηση.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 176 Επανελημμένως έχει κριθεί ότι, προκειμένου να πληρούνται οι επιταγές του άρθρου 144, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, το δικόγραφο με το οποίο ζητείται η αποκατάσταση ζημιών για τις οποίες προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι έχουν προκληθεί από κοινοτικό όργανο, βάσει της εξωσυμβατικής ευθύνης της Επιτροπής, πρέπει να περιλαμβάνει στοιχεία που να επιτρέπουν την εξατομίκευση της συμπεριφοράς που ο ενάγων προσάπτει στο όργανο, τους λόγους για τους οποίους φρονεί ότι υφίσταται αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της συμπεριφοράς και της προβαλλομένης ζημίας καθώς και του χαρακτήρα και της έκτασης της ζημίας αυτής (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1996, T-387/94, Asia Motor France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-961, σκέψη 107, και της 10ης Απριλίου 2003, T-195/00, Travelex Global and Financial Services και Interpayment Services κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-1677, σκέψη 27).

- 177 Στις υποθέσεις T-215/01 και T-220/01, η προσαπτόμενη στην Επιτροπή συμπεριφορά χαρακτηρίζεται στο δικόγραφο ως ελαττωματική σύλληψη και οργάνωση της προμήθειας, και τούτο στο μέτρο που το εν λόγω κοινοτικό όργανο δεν προέβλεψε την περίπτωση της παραλείψεως, της απροσεξίας και/ή της κακής προθέσεως των αποθηκών αποθεματοποιήσεως και των οργανισμών παρεμβάσεως.
- 178 Επιπλέον, η επελθούσα ζημία χαρακτηρίζεται σε κάθε δικόγραφο της αγωγής ως τα συμπληρωματικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η ενάγουσα στο πλαίσιο της προμήθειας της υπηρεσίας μεταφοράς των σχετικών εμπορευμάτων.
- 179 Προκειμένου περί του αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της προσαπτομένης συμπεριφοράς και της προβαλλομένης ζημίας, διαπιστώνεται, όσον αφορά καθεμιά από τις δυο υποθέσεις, ότι στο σχετικό δικόγραφο της αγωγής δεν αναφέρεται τίποτα. Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η ενάγουσα (βλ. ανωτέρω σκέψη 174), σε κανένα από τα δύο δικόγραφα της αγωγής δεν μνημονεύεται ότι ο αιτιώδης σύνδεσμος προκύπτει από το ότι η παρέμβαση και ο έλεγχος της Επιτροπής θα είχαν επιτρέψει την άρση των αρνήσεων της οικείας αποθήκης αποθεματοποιήσεως και του οικείου οργανισμού παρεμβάσεως. Εν πάση περιπτώσει, έστω και αν το κείμενο καθενός από τα δικόγραφα της αγωγής μπορούσε να ερμηνευθεί ως περιέχον μα τέτοια ένδειξη, η τελευταία δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αποδεικνύουσα την ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της προσαπτομένης συμπεριφοράς και των ζημιών, όπως πράγματι αυτές προβάλλονται.
- 180 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι, καθόσον αφορά τα στηριζόμενα στα άρθρα 235 ΕΚ και 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ επικουρικά αιτήματα, κανένα από τα δικόγραφα της αγωγής δεν πληροί τις επιταγές του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας. Επομένως, πρέπει τα επικουρικά, όσον αφορά τις υποθέσεις T-215/01 και T-220/01 αιτήματα, να απορριφθούν ως απαράδεκτα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 181 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο μπορεί, σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων, να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα.
- 182 Όσον αφορά την υπόθεση T-215/01, δεδομένου ότι η αγωγή έγινε μερικώς δεκτή, η ακριβodίκαιη εκτίμηση των περιστάσεων επιβάλλει όπως η ενάγουσα φέρει το ένα τρίτο των δικών της εξόδων και το ένα τρίτο των εξόδων της Επιτροπής, ενώ η τελευταία θα φέρει τα δύο τρίτα των δικών της εξόδων και τα δύο τρίτα των εξόδων της ενάγουσας.
- 183 Όσον αφορά την υπόθεση T-220/01, δεδομένου ότι η ενάγουσα ηττήθηκε, πρέπει αυτή να καταδικαστεί, σύμφωνα με τα αιτήματα της Επιτροπής, στο σύνολο των εξόδων.
- 184 Όσον αφορά την υπόθεση T-221/01, η προσφυγή έγινε, βεβαίως, δεκτή. Ωστόσο, πρέπει να υπομνηστεί ότι η ενάγουσα παραιτήθηκε μερικώς της αγωγής της καθόσον αφορά την εξόφληση του τιμολογίου BRU 413 1828, για ποσό 23 115,49 ευρώ. Υπό τις συνθήκες αυτές, η ακριβodίκαιη εκτίμηση των περιστάσεων, επιβάλλει όπως η ενάγουσα φέρει το ένα τέταρτο των δικών της εξόδων και το ένα τέταρτο των εξόδων της Επιτροπής και ότι η τελευταία θα φέρει τα τρία τέταρτα των δικών της εξόδων και τα τρία τέταρτα των εξόδων της ενάγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Όσον αφορά την υπόθεση Τ-215/01, η Επιτροπή υποχρεούται να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 7 194,24 ευρώ και το ποσό των 23 072,89 USD, και τα δύο προσηυξημένα με τόκους υπερημερίας υπολογιζομένους από τις 16 Μαΐου 2001 και μέχρι ολοσχερούς εξοφλήσεως. Το εφαρμοστέο επιτόκιο υπολογίζεται βάσει του επιτοκίου που καθορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες δραστηριότητες αναχρηματοδοτήσεως, όπως ίσχυε κατά τις διάφορες φάσεις της κρίσιμης περιόδου, προσαυξημένο κατά δύο μονάδες.
- 2) Κατά τα λοιπά, η προσφυγή, όσον αφορά την υπόθεση Τ-215/01, απορρίπτεται.
- 3) Η προσφεύγουσα φέρει, όσον αφορά την υπόθεση Τ-215/01, το ένα τρίτο των δικών της εξόδων και το ένα τρίτο των εξόδων της Επιτροπής, ενώ η τελευταία φέρει τα δύο τρίτα των δικών της εξόδων και τα δύο τρίτα των εξόδων της ενάγουσας.
- 4) Απορρίπτει την αγωγή όσον αφορά την υπόθεση Τ-220/01.

- 5) Καταδικάζει την ενάγουσα, όσον αφορά την υπόθεση T-220/01, στο σύνολο των εξόδων.
- 6) Όσον αφορά την υπόθεση T-221/01, η Επιτροπή υποχρεούται να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 25 761,11 USD, προσηυξημένο με τόκους υπερημερίας, υπολογιζομένους από τις 3 Αυγούστου 2001 και μέχρι ολοσχερούς καταβολής. Το εφαρμοστέο επιτόκιο υπολογίζεται βάσει του επιτοκίου που καθορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες δραστηριότητες αναχρηματοδοτήσεως, όπως ίσχυε κατά τις διάφορες φάσεις της κρίσιμης περιόδου, προσαυξημένο κατά δύο μονάδες.
- 7) Η ενάγουσα φέρει, όσον αφορά την υπόθεση T-221/01, το ένα τέταρτο των δικών της εξόδων και το ένα τέταρτο των εξόδων της Επιτροπής, ενώ η τελευταία φέρει τα τρία τέταρτα των δικών της εξόδων και τα τρία τέταρτα των εξόδων της ενάγουσας.

Forwood

Pirrung

Meij

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Φεβρουαρίου 2004.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

N. J. Forwood

Πίνακας περιεχομένων

Νομοθετικό πλαίσιο	II - 593
Οι ασκούσες επιρροή όσον αφορά τις υποθέσεις Τ-215/01, Τ-220/01 και Τ-221/01 διατάξεις	II - 593
Οι λοιπές ασκούσες επιρροή όσον αφορά τις υποθέσεις Τ-215/01 και Τ-221/01 διατάξεις	II - 596
Οι λοιπές ασκούσες επιρροή όσον αφορά την υπόθεση Τ-220/01 διατάξεις	II - 598
Ιστορικό των διαφορών	II - 599
Όσον αφορά την υπόθεση Τ-215/01	II - 599
Όσον αφορά την υπόθεση Τ-220/01	II - 602
Όσον αφορά την υπόθεση Τ-221/01	II - 604
Διαδικασία	II - 606
Αιτήματα των διαδίκων	II - 608
Όσον αφορά τα κύρια αιτήματα που στηρίζονται στο άρθρο 238 ΕΚ	II - 610
Επί του παραδεκτού	II - 610
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 610
— Επί του λόγου απαραδέκτου που αντλείται από την ανυπαρξία συμβατικής σχέσεως μεταξύ των διαδίκων	II - 611
— Επί του λόγου απαραδέκτου που αντλείται από τη μη συμφωνία των αγωγών προς τις επιταγές του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας	II - 614
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 615
— Επί του λόγου απαραδέκτου που αντλείται από την ανυπαρξία συμβατικής σχέσεως μεταξύ των διαδίκων	II - 615
— Επί του λόγου απαραδέκτου που αντλείται από τη μη συμφωνία του δικογράφου της αγωγής προς τις επιταγές του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας	II - 617

Επί της ουσίας	II - 618
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 618
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 627
— Όσον αφορά την υπόθεση T-215/01	II - 628
— Όσον αφορά την υπόθεση T-220/01	II - 633
— Όσον αφορά την υπόθεση T-221/01	II - 636
Συμπέρασμα όσον αφορά τα κύρια αιτήματα που στηρίζονται στο άρθρο 238 ΕΚ	II - 638
Όσον αφορά τα επικουρικά αιτήματα που στηρίζονται στα άρθρα 235 ΕΚ και 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, σχετικά με τις υποθέσεις T-215/01 και T-220/01	II - 639
Επί του παραδεκτού	II - 639
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 639
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 641
Επί των δικαστικών εξόδων	II - 643